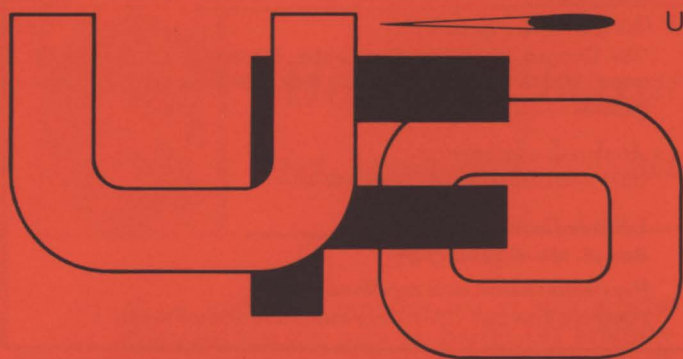

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 2 1981

INFORMATION

ISSN 0346-3540

Hyr din stillbildsfilm om UFO!

Nu kan du hyra din "egna" stillbildsfilm om UFO och lära dig mer om dessa säregna rymd-fenomen!

UFO-Information kan idag erbjuda sina läsare två nyproducerade stillbildsserier med stereo-ljud avsett för kassetbandspelare.

Båda stillbildsserierna belyser olika aspekter på UFO-problematiken och är inte bara lämpade för användning inom UFO-föreningar utan kan med fördel också användas inom skolan och övrigt föreningsliv.

En av stillbildsserierna är en nybörjarserie omfattande 30 bilder — den andra en typfallsbeskrivning av ett sedan länge känt men föga omtalat UFO-fall.

Redan till sommaren kommer UFO-Information att kunna erbjuda ytterligare en stillbildsserie — en fortsättningsdel — bl a med hjälp av bildmaterial levererat av vår australiensiske vän Colin Norris.

Några av de bilder Colin Norris ställt till UFO-Informations förfogande ses här ovan — foton tagna av ett UFO i luftrummet ovanför Adelaide i Australien i slutet av maj 1969.

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utkommer med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan. — 31 dec.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Tommy Gustavsson — bevakning utländska tidskrifter, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Jan Lind, Carl-Anton Mattsson, Florent Sickenga, Märta Engzen, Kenneth Eek, Thomas Martin, Lars Nilsson.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 75 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god att observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

Skicka bidragen direkt till: UFO-Information, Box 16, 596 01 Skänninge.

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Det underlättar för oss när vi senare kanske undersöker händelsen närmare. Tack på förhand!

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

Hjälp oss sprida kunskap
om UFO-frågor
och tidningen UFO-Information!

Ett sätt för Dig att hjälpa oss
nå ut med vår information är att köpa
vår nya dekal — "UFO-Information".

Dekalen

18 x 11 cm,

kostar sju kronor per styck, inklusive porto.

Tio dekal: 60 kronor.

Innehållsförteckning:

Ledare	3
Drömmen	4
Om UFO och människans plats i kosmos	5
Livlig UFO-aktivitet i Kanada	6
Amerikansk advokat nära kollidera med UFO	9
Polispatrull jagade UFO	15
Eldrött UFO bländade skolelever i Norge	17
Terrorljud och UFO över Warminster	18
Ufonauter på nattbesök på restaurang	20
Jönvik i Dalarna flitigt besökt av UFO-farkoster	21
UFO-våg över norska Oppland	22
Vad vill UFO?	23

Utbildning för analys och utvärdering av UFO-fall

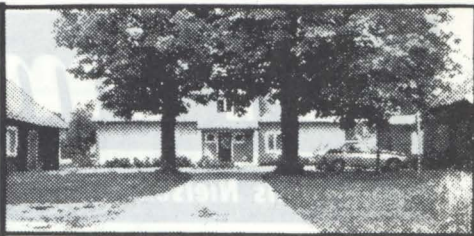
hålles lördagen den 23 och söndagen den 24 maj på
UFO-Information. Lagmansberga Brunnsgård, Skänninge.
Kursen kommer dock endast att kunna genomföras vid fall
av tillräckligt många anmälningar.

Kurskostnad: 125 kronor. Anmälan görs per telefon
0142/440 30 senast måndagen den 11 maj. Vid telefonan-
mälan kan också vägbeskrivning och information om logi-
möjligheter erhållas.

I samband med utbildningen hålles också UFO-Infoma-
tion årsmöte.

Höglärda herrar bjuder ut nya tokigheter...

På tal om 'tokiga' människor har vi som arbetar med UFO legat bra till, men nu börjar det brännas. Den ena efter den andra dyker upp på 'tefatsarenan' och påstår sig ha löst eller åtminstone delvis löst UFO-problemet. Åtminstone tycker jag, att i fråga om tokigheter så har vi passerats många gånger om av höglärda herrar med titlar och 'krimskräms' till både höger och vänster.

Vad sägs om följande inlägg av Fil. dr. Alvin Lawson vid California State University. Jag citerar: -Men jag tror inte att det är fråga om verkliga upplevelser i fysisk bemärkelse. Jag tror att det är mentala upplevelser. Vem som helst av oss människor kan tydligen i vissa lägen uppleva sådana här närkontakter. Vi tycks alla bära inom oss en symbolvärld, som är gemensam för hela mänskligheten. Något som finns på djupet av våra personligheter. Om denna symbolvärld stimuleras, kan den utlösas hos oss i olika former. Vilka former beror på i vilken tid eller kultur vi lever. Symbolerna tycks anpassa sig till miljön vi lever i. I vår tid tar de sig gärna uttryck i närkontakter med tefatsfolket. -

Det är skrämmande att läsa sådant trams. Karl i fråga har garanterat inte studerat en enda, ordentligt uppföljd kontaktberättelse. Möjligen har han läst en och annan veckotidningsartikel, och han har i så fall inte förstått ens denna. Han kan omöjligt veta vad han talar om. Låt vara att vi människor har en gemensam symbolvärld inom oss. Det vore väl konstigt annars, eftersom alla människor har samma ursprung och alltså är släkt med varandra på längre eller kortare håll. Vi bör då självfallet också se någorlunda lika ut psykiskt. Även om detaljerna skiljer sig från människa till människa är huvuddragen desamma för hela mänskligheten, möjligen med undantag fil. dr Alvin H. Lawson.

Det står helt klart, att man inte bör röra i UFO-problemet utan att först sätta sig in i ämnet och personligen tala med ett stort antal vittnen till UFO-händelser. Det får sedan vara fil.dr hitellerdit, professorer eller andra i UFO-hänseende blinda högdjur. De bör hålla tyst, när de inte vet bättre! Varför blanda in ämnen som de inte behärskar?

Hur skulle det vara om en ufolog som studerat UFO i 50 år helt plötsligt skulle börja skriva heltokiga artiklar om t ex rymdens 'svarta hål'. För det första skulle säkert svårigheter uppstå redan vid publiceringen. Ingen tidning skulle vilja skämma ut sig med att föra ut osakligheter från en person som inte var kunnig i ämnet. Men när det gäller UFO, då kan vilken 'idiot' som helst uttala sig bara han har en fin titel, och detta trots att han eller hon inte har något med UFO att göra och trots att det som skrivs är rena smörjan och utan all saklig grund.

Varför tillåter tidningarna att smörja av det slag jag citerat publiceras? Begriper inte journalisterna bättre, bör de vända sig till oss ufologer!

Det kan väl knappast låta klokt, när han säger att 'synvillorna' ändrar sig med tiden. I vår tid ser man 'Flygande Tefat', tidigare var det tomtar och troll! (underförstått). Vi har berättelser från tiden före syndafallet om dessa farkoster. Hur stämmer det med vad Lawson säger? Jag bara undrar? Tusentals människor har sett sådana fenomen samtidigt. Har alla dessa på en gång fått hallucinationer?

Våra radarstationer ser okända farkoster samtidigt som de ses visuellt från marken och från flygplan. Får radarapparaterna hallucinationer också? I så fall måste man göra något åt det, innan ett stor- krig utbryter på grund av att ett lands radarstationer börjar registrera främmande farkoster i lufrummet.

Och hur är det med våra piloter? Borde de inte spärras in på livstid på 'därhus'? Jag menar de som ser UFO och till och med tvingas nödlanda, därför att både de och de övriga i besättningen sett sig förföljda av UFO. Jag tänker på det trafikplan med 123 personer ombord som tvingades landa därför att uppenbar fara för kollision mellan flygplanet och ett UFO förelåg. Flygplatsens radar såg också föremålen på sitt PPI.

Det skulle vara utomordentligt intressant, herr fil. dr Alvin H. Lawson, om ni kunde förklara hur detta hänger ihop med era hjärnspöken. Hur många fler farliga personer i offentlig tjänst (sådana som ser UFO) det finns, vet jag inte, men det torde vara åtskilliga. Vi har rapporter från poliser, flygare, politiker, affärsmän, militärer och 'vanliga dödliga', som samtliga säger sig ha varit i kontakt med dessa företeelser, och på mig verkar de helt normala.

Hur är det för övrigt när både djur och människor skadas vid dessa kontakter? Sådant finns dokumenterat. Hur kan dessa 'hjärnspöken' sätta märken i marken, vilka är så djupa att det krävts ett tryck på flera ton för att åstadkomma dem? I sanning tunga hjärnspöken, och inte blir de lättare av att Freud varit inne på samma tankegångar.

Nej, om man inte förstår den här saken bör man nog hålla sig till ett ämne man behärskar! Det är inte alls länge sedan man kunde läsa, att UFO-gåtan var löst. UFO var inget annat än insektssvärmar.

Hur kan en klok människa skriva något så urbotat fänigt? Finns det inte nog med tokiga ideer om UFO i Sverige utan att man måste importera dem från USA?

Jag vill sluta med ett citat från England. År 1290 efter Kristus berättas det i ett gammalt dokument - ett latinskt manuskript, som upptäcktes i Ampleforth kloster i januari 1953 - om hur ett flygande tefat passerade över de bestörta bröderna i Bylands kloster i Yorkshire i nordöstra delen av England. Det låter som följer:

'Tog fåren från Wilfred och stekte dem vid St Simons och St Juda högtid. Men när abbot Henrik

Forts. på sid. 5

Drömmen slutet...

Av Niels Nielsen

Hon tittade åter på mig med sin intetsägande blick och utan ett ord eller ljud flöt hon ut ur lägenheten.

Eftersom allt var dag, började min kropp komma i olag. Gick upp när jag kände för det och till sängs likaså. Mitt begrepp om tid var till slut - intet. Visste till slut inte om jag arbetade eller inte. Knappt om jag fanns. Hade det inte varit för fransmannen och min rädsla för att åter bli omhändertagen på Sätters sjukhus, ja då hade jag nog önskat mig kvar på jorden.

Min längtan till Kerstin och vännerna tilltog. Jag ville till jorden. Ville se hur dom hade det. Dom måste ju ha pratat om när jag försvann, och vart jag tog vägen. I synnerhet när polisen inte fick tag i mig då jag rymde från Säter. Jag måste helt enkelt tillbaka och tala om att jag var i livet. Jag bad och tjtade om att få göra en resa till jorden. -Jag blir tokig, om jag inte får se jorden igen.

Efter mycket prat hit och dit fick jag löfte om en resa tillbaka. -Jag förstår dig, sa min franske vän. -Men nu är det så här att du inte får åka ensam, även om du säkert klarar av själva färden. Du kan hamna i fel del av jorden. Därför är det bättre att jag följer med dig. Vi måste vara två. Vad som hade verkatsom sex månaders vistelse, skulle nu bli en frisk fläkt i en konstig ingenmanstid.

'Tefatet' vi åkte i var en tvåmansfarkost. Fransmannen styrde. Färden mot jorden var som tidigare hölj i mörker och kändes fartlös. Under oss började jordens bebyggelse skönjas. Städer, sjöar, vägar och natur. -Var är vi, frågade jag. -Över Dalarna, sa min vän. -Omöjligt, svarade jag. Det måste vara USA, eller någon annan större plats. Är du säker på att det är Dalarna? -Ja. -Kan du gå längre ned så att jag kan se bebyggelsen? frågade jag.

Vi sänkte oss cirka 1000 meter. Jag såg sjön Siljan, eller var det inte Siljan? Allt såg så konstigt ut.

-Detta är inte Dalarna. Det ser ut som New York. Gå upp lite till och ge mig kartan över Dalarna så jag får se!

Vi höjde oss, och jag jämförde marken under oss med kartan. Hur jag än vred och vände på den, verkade det vara Dalarna och Siljansbygden under oss. Men det såg inte ut som den minnesbild jag hade av siljansbygden. Trots att mitt förnuft sa mig att detta var Dalarna, ville jag ändå inte acceptera det.

-Kan vi leta reda på Falun, frågade jag? -Visst, sa min vän och svängde västerut. Några sekunder senare hängde vi över en jättestad, och den såg ut som allt annat än Falun. Inte en grön fläck så långt ögat nådde, och inte ett vanligt hus. Alla byggnader var jättehöga skyskrapor och vägarna runt omkring var enkelriktade utan korsande väg i samma plan. Alla korsningar gick antingen under eller över. Fordonen som trafikerade dessa såg ut som avlånga plättar och verkade vara fjärrstyrda.

Efter att ha tittat på denna enorma stad av stål och betong började jag undra om vi hade kommit

Artikelförfattaren
Niels Nielsen.

rätt. -Och detta vill du jag skall ta för Falun, sa jag. -Detta är Falun. Samma stad som du blev hämtad ifrån, sa min vän. Jag fick en chock och satt helt paralyserad en lång stund inför det faktum, att staden under mig var Falun i framtiden. D v s, jag hade knappt åldrats medan det på jorden hade gått några hundratal år. När jag hade samlat mig förstod jag, varför jag inte fick åka ensam till jorden och Falun.

-Ja men Kerstin då ... sa jag i ett sista försök att vilja hålla något kvar av mitt gamla Falun??

-Hon finns inte längre, och hennes släkt har för länge sedan glömt henne. -Jamen, det måste väl finnas någon kvar som minns henne och kan bekräfta att vi levat tillsammans? Någon som har foto eller så ... Kan vi inte landa och blanda oss med folket, det är ändå ingen som skulle lägga märke till oss i en sådan stor stad.

-Jaha, sa min vän. -Du vill landa, knalla in på pastorsexpeditionen och fråga efter släktingar till Kerstin. Ingen kommer naturligtvis att höja på ögonbrynen när du talar om att ni har varit gifta? Även om du inte säger ett skvatt, och ändå får tag i någon avlägsen släkting, hur skulle du då bära dig åt?

-Tala om som det är.

-Jovisst, och på nytt hamna i klorna på någon vårdirrättning som är säkrare än den du stack ifrån. Inse det omöjliga och böj dig för fakta.

När hela vidden av detta till sist gick upp för mig, blev jag alldeles tom inombords. Jag hade inte längre några släktingar, vänner, bekanta och inte ens ett hem på jorden längre --'jag var ensam.' Mitt nya hem var den konstiga planeten med sitt konstiga dagsljus och ett egendomligt samhällssystem, samt en kvinna som behandlade mig som om jag inte existerade.

-Lika bra att åka tillbaka, innan vi blir rapporterade som UFO och får accelerera härifrån, sa min vän och tittade medlidsamt på mig. Jag nickade till svar, och så var jag på väg till mitt nya hem för gott. Väl tillbaka fick jag veta, att jag var ledig en tid med tanke på den psykiska press jag hade utsatts för vid mitt jordbesök. På något sätt kände jag mig tacksam. Man hade tänkt på detta, även om jag ändå inte gjorde något av värde.

En natt väcktes jag av ett enormt oväsen, och av att golvet skakade. Innan jag kommit ur sängen, hörde jag min vän fransmannen i en högtalare utanför mana oss alla att ta oss en farkost. Det blev ett väldigt liv. Alla kastade sig hals över huvud över närmaste 'tefat' och drog iväg med enorm fart rakt ut i universum. När jag kom ut på startbanan träffade jag fransmannen som vrålade åt mig att sno på,

Forts. på sid 16

Om UFO och människans plats i kosmos

I kraft av med åren vunna erfarenheter och samsamsmältning av observationsfakta kontra vår tids vunna vetenskapliga klarhet i vitala frågor angående rymden, energiproblematiken, samlevnadsfrågor d v s sådana frågor som förståelse folkgrupper emellan. Detta och några hundra likvärdiga verklighetsförankrade hybrider d v s tvärvetenskapliga realiteter, har fått mig att klarare än någonsin inse vår situation i det kosmologiska samspelet. Vi, som för så där ett trettital år sedan, tog detta med UFO-iakttagelser på allvar, kanske för att vi var lite nyfikna av oss, kanske vi inte var så förskräckligt rädda om vårt anseende - eller inte förstod bättre. Det kan förresten i dagens läge göra detsamma vilket, alla känner ju som bekant apan. Vi har många gånger fått utstå smädelser av synnerligen nyanserad sammansättning, detta är från min sida i skrivandets stund både glömt och förlåtet, ty de som hängav sig åt denna kritik var ju indoktrinerade enligt samma konservativa mönster som var och en av oss, låt oss avsluta med - vår okunnighet är oss ömsesidigt till en partiell ursäkt. Vi som arbetar med denna problematik (UFO) är ju alla ense om åtminstone en sak - UFO är en realitet. Men detta är dock den enda gemensamma nämnaren.

Ideerna om företeelsens ursprung och förankring i universum är i det närmaste astronomiska, detta torde av samma naturliga orsak som jag tidigare nämnt bottna i okunnighet. Dock tror jag mig i dagens läge kunna skönja en antydning till förståelse av dessa för oss så främmande aktiviteter. För att dra fram lite rester sen i går - vad skulle en gammal viking förstå av vår värld av 1980? Jag tänker inte spekulera i denna gamle mans eventuella reaktioner, men jag kan inte låta bli att tänka på hur jag skulle uppträda om jag damp ner i år 3000. Vi håller så smått på att erövra rymden, vi är också på det klara med att vi i dess oändliga svängrum har och kommer att finna vad vi (mänskligheten) alltid har sökt, nämligen livsrum, här behöver vi inte slåss om torvorna, strider blir meningslösa, du kan dyrka vilken stjärna du vill - det finns alltid en över åt grannen. Tid blir meningslös liksom avstånd, vi behöver inte ha någon brådska med att färdas härifrån och dit eftersom vi tar vår värld med oss på färden, vi är i detta läge inte bundna till någon planet, vi har möjlighet att byta livsrum allt eftersom vi önskar.

Låt oss se det ungefär så här: få om ens någon skulle märka, om vår jord i morgon skulle ligga i bana runt en annan sol - jag menar inte att vi inte skulle vara medvetna om att jorden kretsade runt en annan stjärna utan jag menar att livet skulle gå sin gilla gång utan någon anmärkningsvärd förändring, förutsatt att vi låg på för oss lämpligt avstånd från stjärnan. Vi kommer att i framtiden leva i världar som vi själva skapat och min uppfattning är, detta kommer att förverkligas mycket snart, redan om något hundratal år torde vår gamla sol ha fött tusentals telningar som likt ystra rävungar tumlar runt i sin

nyvunná frihet. Låt oss nu antaga att

1. Intelligenser från vår egen jords tidigare epoker gjort samma tekniska framsteg som vi själva gjort under de sista 200 åren, vi behöver faktiskt inte spekulera i detta utan kan ju faktiskt resa runt på vårt gamla klot och själva förvånas över resterna (men det gäller att titta på rätt saker).

2. Intelligenser på andra klot kan ju om naturen inte fungerar annorlunda där ha gjort samma erfarenheter nämligen utvecklats. Det finns ju faktiskt solar, som är äldre än vår sol och som av dessa synnerligen naturliga orsaker kan ha hunnit en bit längre i sin strävan mot livsrummet. Dessa andra innevånare i kosmos kan ju faktiskt på sin upptäcktsfärd genom evigheten ha kommit i vår närhet med sin hemmagjorda planet. De behöver sålunda inte färdas med mångdubbla ljushastigheten. Dessa intelligenser kan faktiskt uppehålla sig i vår omedelbara närhet utan att vi har den ringaste aning om deras närvaro. Detta kan jag personligen gå i god för, och jag vet att varje sann astronom av nödvungna skäl måste ge mig rätt. På avstånd som ligger i storleksordning avståndet till Pluto och ännu närmare förresten skulle vi få titta oss vindögda efter en konstgjord himlakropp - som dessutom var manövreringsbar - kanske till och med vill hålla sig undan (inte vill bli sedd). Jag har här än en gång anledning att påminna om att vi borde börja tänka på begreppet tid som en imaginär företeelse och inte som en självständig realitet.

Självfallet kommer någon att fälla vissa omdömen om mig efter att ha läst detta. Till svar vill jag endast säga följande. Du kan fälla vilket omdöme du vill det kvittar för mitt vidkommande. Jag har ingen prestige att vara rädd om - jag är fullkomligt osårbar för övrigt också, jag har ingen arbetsgivare som kan ta anstöt av mina uttalanden, ej heller någon religiös tillhörighet vilken jag kunde komma på kant med. Jag är De fria viddernas man och kommer att så förbliva.

Reinhold Carlerby, Sollefteå.

Höglärda herrar... *Forts. fr. sid. 3*

stod i begrepp att läsa bordsbönen, kom Johannes, en av bröderna, inrusande och sade att det var ett stort jättecken i skyn. Då sprungo alla ut och se - ett stort runt silvervitt föremål, ej olikt en diskus, flög långsamt över dem och ingav största fruktan. Varvid abbot Henrik omedelbart utropade att Wilfred hade begått äktenskapsbrott ...

Var dessa klosterbröder mera utvecklade eftersom de redan på den tiden såg UFO eller är vår tids förståsigpåare underutvecklade - Ja, det är frågan!

JONZON

Livlig UFO-aktivitet i Kanada

'Tekniskt intresserade', ufonauter undersökte hjulkonstruktionen på husvagn nära Montreal

Ett ungt kanadensiskt par återkom i slutet av juni 1974 från en semesterresa med husvagn till Florida. Vid återkomsten ställde de upp sin husvagn i St Cyrille, strax öster om Montreal, och beredde sig på att genast gå till sängs, eftersom de var uttröttade efter resan. Fru L kröp till kojs men hennes man stannade trots allt uppe för att en stund titta på TV. Då blev han vittne till sällsamma ting, betydligt intressantare än vad som utspelade sig på TV-rutan. Han fick se både UFOs och ufonauter i full aktion alldeles intill husvagnen...

Klockan var omkring 1.15 på natten, då fru L drog sig tillbaka. Mannen satt framför TV-apparaten, då han splötsligt såg ett orangefärgat UFO komma svävande över ett fält ej långt från husvagnens uppställningsplats. Ett gult ljus lyste från farkostens undersida. Den höll sig omkring en meter över markplanet.

Både något skrämmd och nyfiken beslöt L sig för att väcka sin fru. Tillsammans såg de nu en ufonaut sväva utanför farkosten omkring fem meter från fönstret. De gick in i vardagsrummet och kunde där se ytterligare tre egendomliga figurer. I sin berättelse vill de gärna själva kalla dem för 'robotar', eftersom varelserna på något sätt verkade stela i sina rö-

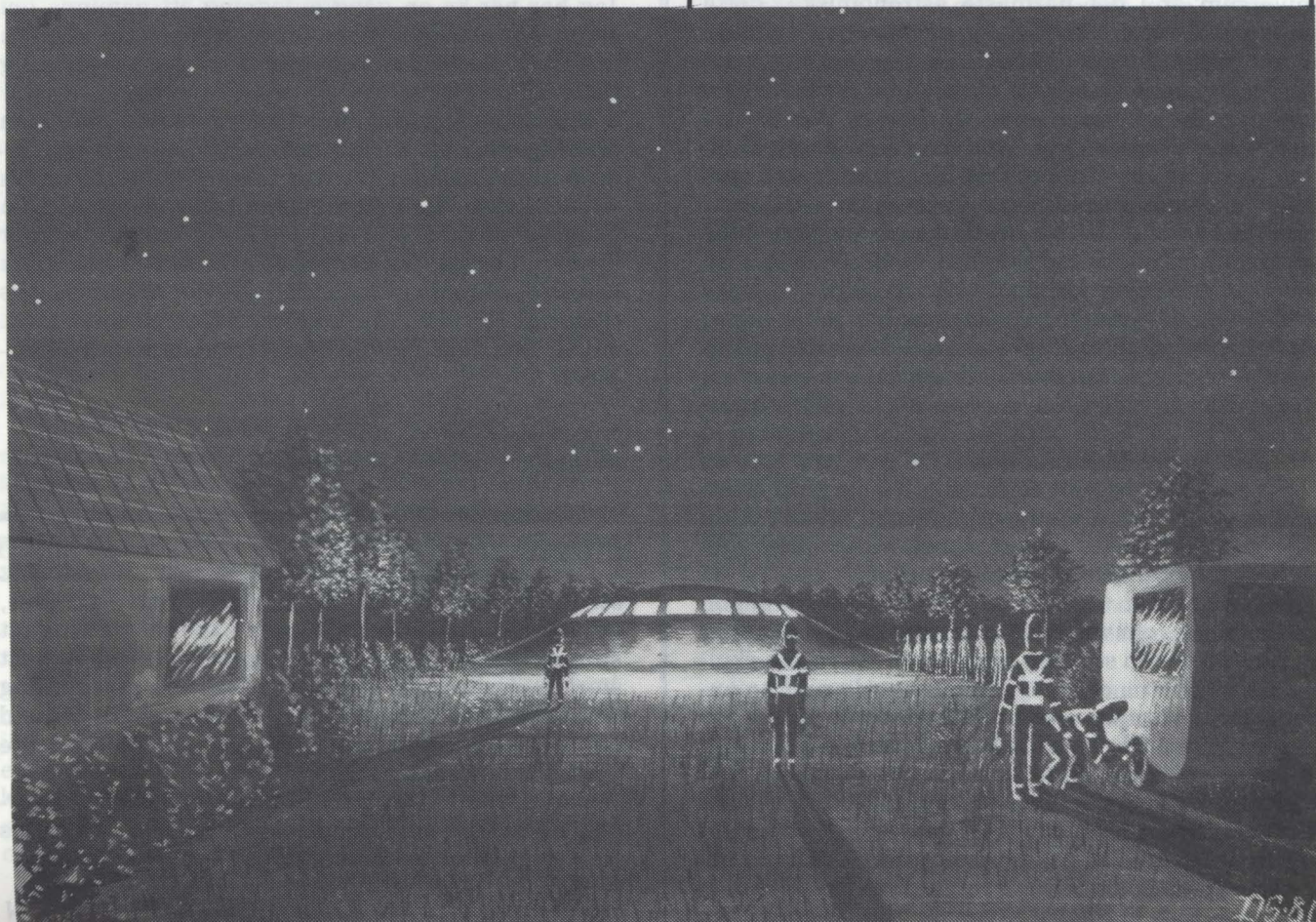
relser. De sysslade med någonting intill grannens husvagn och L och hans fru uppfattade det som att varelserna höll på att undersöka hjulaxlarna och monteringen av hjulen på husvagnen i fråga.

Från fönstret kunde de ganska väl överblicka situationen. De uppfattade varelserna som omkring två meter långa. Runt kroppen bar de självlysande band som blixtrade i mörkret. Skenet var så intensivt, att de inte kunde urskilja varelsernas anletsdrag. Dessutom hindrade givetvis mörkret iakttagelserna.

Ingen av dem vågade bege sig ut. De stod kvar vid fönstret och tittade intensivt. Vid ett tillfälle såg de inte mindre än femton 'robotar' som stod uppställda på linje intill en närliggande bäck. Plötsligt drog linjen ihop sig och fem minuter senare, omkring kl. 4.20 på morgonen begav sig farkosten med besättning i väg.

Till denna märkliga berättelse kan fogas vittnesmål från ännu en person, som sade sig ha gjort liknande iakttagelser. Polisen tycks dock inte ha satt

I slutet av juni 1974 blev ett ungt kanadensiskt par vittne till hur ett UFO landade vid St Cyrille utanför Montreal. Ufonauterna visade bl a ett stort intresse för husvagnar!

Amerikansk advokat nära kollidera med UFO!

tilltro till berättelsen, för någon undersökning gjordes aldrig från dess sida.

En UFO-undersökare vid namn Jean Roy från Drummondville företog en ingående granskning av platsen. Han upptäckte då bl a tre ringar i gräset nära husvagnen. De hade måttet 3,3 - 5,1 m och uppvisade inuti tre 3,75 cm djupa märken.

Man har haft vegetationen på platsen under observation efter händelsen och därvid bl a funnit, att gräset växer dubbelt så fort innanför som utanför cirkeln. Efter tre månader kunde man fortfarande iaktta den skadade vegetationen. Några fotavtryck märktes dock ej.

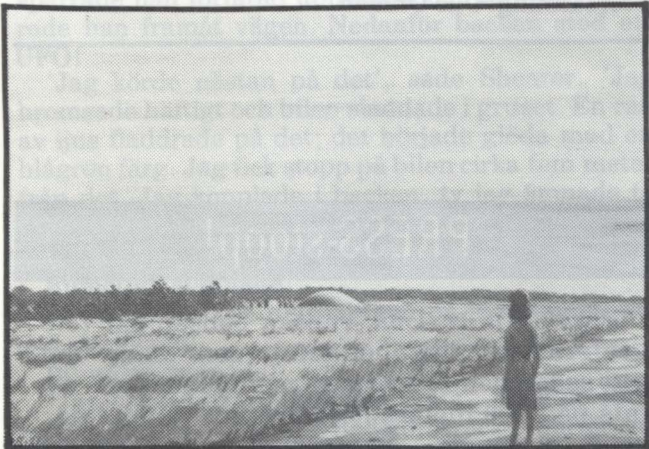
Scouter från rymden...

Ja, vad skall man tro? Får man i fullt dagsljus syn på ett flygande föremål som liknar ett campingtält och utanför det några små, ivrigt sysselsatta figurer, ligger det kanske nära till hands att uppfatta dem som scouter.

Egentligen började händelsen redan vid två-tiden på natten. Paret NR befann sig på en landsväg i St Matthias nära Montreal, då de blev varse ett ljus på ett fält omkring 400 m ifrån dem. Kanske var det en strålkastare, som svepte över fältet? Polisen alltså som var på jakt efter boskapstjuvar?! Ungefär så gick tankarna.

Men nästa dag såg fru NR, när hon vid 11.30-tiden på f m blickade ut över fältet, som var genomdränkt av ett ymnigt regn, att rök steg upp från ett runt, gulaktigt föremål som tycktes försett med en kupol. Hon tyckte att föremålet liknade ett tält och ville därför kalla figurerna, som hon såg i närheten av 'tältet' för 'scouter'.

Men något galet med det hela var det ändå! Ut ur tältet kom en maskin som hade drag av bulldozer och den begav sig ned mot en tjärn på ett 50-tal meters avstånd från tältet. I det sammanhanget såg

En kanadensisk kvinna observerade i fullt dagsljus ett UFO som liknade ett campingtält på ett fält utanför Montreal. Vid tältet uppehöll sig också fem små figurer i ljusgula dräkter och med hjälmar på huvudena.

Esther Clappison i Calgary gjorde i juni för tio år sedan en observation hon aldrig glömmer. På ett fält utanför hennes gård hade två varelser i grågröna uniformer landat en "flygande låda".

hon fem små varelser - mellan 100 och 120 cm långa - och de sprang av och an mellan 'tältet' och 'bulldozern'. Det verkade som om de bar på någonting. Kanske hämtade de vatten?

Varelserna var klädda i ljusgula dräkter och hade på huvudet något som mest liknade amerikanska fotbollshjälmarna.

Omkring en halvtimme senare lyfte tält och scouter och försvann i rymden. Ja, det var vad paret NR helt enkelt måste förutsätta. I området finns bara en väg, och om 'scouterna' skulle begett sig från platsen på normalt sätt, måste de helt enkelt ha tagit den vägen, som gick förbi deras bondgård. Men där passerade de inte!

Även en granne rapporterade att han sett ett 'gult tält', som flög i östlig riktning mot Mont Rouge 40 km därifrån.

På kvällen upptäckte parets dotter cirklar av bränt gräs. Hon såg också ett 15 cm brett spår som kunde ha varit från en traktor.

Spåren gick från stora cirklar till en mindre med c:a 4 dm diameter nära tjärnen.

Den unga kvinnan fick senare kväljningar och illamående, symptom alltså som brukar anses typiska för radioaktiv strålning. Hon blev emellertid snabbt bättre och sökte inte läkare för sina besvär.

En senare undersökning visade fyrkantiga avtryck innanför stora ringar i ett triangulärt mönster (10,2 m långt). Geigermätning företogs ej.

UFO-besättning på tak.

Tre långa, smärta varelser på ett tak... De rörde sig normalt, ungefär som människor men var ändå inte människor, det är Florida Malboeuf säker på, när hon berättar om sin egendomliga upplevelse vid ett-tiden natten den 6 januari 1977 i Montreal, Kanada. Fru Malboeuf som bor på Casgraingatan vaknade mitt i natten och såg ett bländande ljus genom fönstret. Ovanför taket på huset mitt emot svävade

Livlig UFO-aktivitet i Kanada

'Tekniskt intresserade', ufonauter

undersökte hjulkonstruktionen på husvagn nära Montreal

en farkost, som till utseendet liknade ett 'ostron'. Huset är tre våningar högt, och farkosten höll sig en bit över taket. Den var enligt hennes beräkningar omkring sex meter i diameter.

Fru M stirrade fascinerad upp mot taket. Plötsligt fick hon syn på tre långsmala figurer, de var omkring två m långa, som rörde sig på taket. Hon lade särskilt märke till deras långa armar och ben. De var klädda i någon sorts 'badmössor', grodmanshuvor kanske, och bar en vit tunika. De tre varelserna tycktes noggrant studera omgivningen, gatan, husen och himlen.

Sedan försvann de hastigt in i farkosten och efter några minuter var den försvunnen i söder.

Nästa dag berättade fru M om sin upplevelse för 24-årige sonen Andrée.

Taket blev föremål för undersökning. Man tog sig upp och studerade eventuella spår. Jo, där fanns en tydligt markerad skiva av is över ett tunt lager av snö. Man prövade olika teorier och fann, att det måste röra sig om någon värmekälla utanför huset, som smält snön varvid isskivan bildats ovanpå.

Dessutom påträffades två mindre isfläckar utanför den stora isskivan. Dessa isfläckar var platta, medan den stora cirkeln däremot sjönk inåt som en krater.

Andrée tog kontakt med pressen samt trafikledningen vid stadens flygplats. Andra människor hade också ringt och berättat, att de sett ett flygande föremål.

Från tidskriften UFO-Canada kom reportrar och fotografer, som tog färgbilder av taket och gjorde undersökningar av avtrycken. Undersökare från UFO-Québec upptäckte fyra fotavtryck i snön på taket. Dessa avtryck liknade häl- och tåmärken av stövlar. De var 15 cm långa och 4,25 cm breda men kunde enligt undersökarna inte härröra vare sig från barn eller vuxna människor.

Spåren måste ha gjorts, medan ytan ännu var varm. Isen hade därefter fryst in dem. Temperaturen hade hela den natt det här rör sig om legat under nollpunkten.

Undersökarna kom fram till att isskivan måste ha bildats av en fristående värmekälla. Några landningsspår påträffades inte, och man drog därför slutsatsen att farkosten hela tiden svävat över taket. Av fotspåren att döma måste besökarna ha klivit ur farkosten underifrån och sedan gått fram mot takkanten.

Varelser i flygande låda!

Man behöver knappast spekulera i möjligheten att besökare från rymden intresserar sig för Albertas rika oljefyndigheter. UFO-aktiviteten är stor över hela Kanada, oavsett oljan, och inte minst i de västliga provinserna. På en bondgård utanför Calgary bor Esther Clappison tillsammans med sin bror, och Esther gjorde den 9 juni 1971 en erfarenhet som hon

näppeligen lär glömma.

För UFO-undersökaren William K Allan berättar hon, att hon den dagen såg ett intensivt ljus när hon tittade ut genom ett fönster. Hon blev nyfiken och ville ta reda på varifrån ljuset kom. Esther gick ut och tog hunden med sig. Då såg hon en lådformig tingest vila på marken. Den var upplyst och låg strax intill en vägkorsning.

Farkosten såg ut som en låda med en sida öppen. Ur denna öppna sida strömmade ett vitt ljus, och Esther Clappison såg i ljusskenet två skuggor röra sig inuti lådan.

Dessutom fick hon syn på ännu en figur på andra sidan av vägen.

Hon hade god möjlighet att iaktta varelserna. De var, berättade hon, iförda grågröna uniformer ungefär av den typ sportdykare brukar bära. Huvudena täcktes av 'genomskinlig' väv.

Men allra mest förundrade hon sig över händerna. De såg ut som vantar och tummarna var mycket speciella. De såg vassa ut, och förmodligen var det därför varelsen utanför den flygande lådan hade svårigheter med att plocka de småstenar, som han tydligen var så intresserad av.

En av figurerna i farkosten kände sig iakttagen av kvinnan. Han försökte täcka över farkostens instrumentpanel med kroppen och en av armarna. Panelen var c:a 40 cm bred.

Hunden reagerade inför skådespelet. Han var tydligt skrämmd och försökte dra eller knuffa Esther Clappison bort från platsen.

Nästa morgon fann syskonen Clappison ett förbränt avtryck vid väggkanten. Det var sex m långt och 1,5 m brett. Undersökningen visade att platsen utsatts för värmestrålning.

Fyra månader senare konstaterade undersökaren Allan att märkena efter farkosten fortfarande var synliga.

Översättning: Olle Öhman.

PRESS-stopp!

UFO-FOTON. Den franska polisen har fotograferat ett "flygande tefat" som enligt uppgift sedan den 10 februari regelbundet har siktats på 3 000 meters höjd ovanför fälten i närheten av Nevers — varje kväll mellan kl 22 och 24. UFO:n har även observerats på andra platser i mellersta Frankrike. Vädertjänsten säger att det inte är en väderbalong.

Amerikansk advokat nära kollidera med UFO!

Det hade varit en ansträngande dag för den 32-årige advokaten. Raymond Shearer hade avslutat dagen på sitt kontor i den lilla staden och sedan åkt till Madison, Wisconsin för ett möte med en klient. Efter en angenäm middag med martinis, hade de diskuterat affärer till midnatt. Trött och utmattad körde sedan Shearer ut ur Madison på väg hem.

'Jag minns inte när jag först såg ljuset', berättar han. 'Det var väl omkring 32 km utanför staden. Det hängde ganska lågt i luften, framför och till höger om mig. Jag antog att det var en helikopter.'

Shearer fortsatte sin färd och iakttog föremålet där det svävade över vägen framför honom. 'När jag passerade under det blev det störningar i radion', mindes han. 'Värmen i bilen steg. Jag lossade slippen och avlägsnade bilbältet för att få av mig rocken. Jag började också få en häftig huvudvärk. Jag sakta- de farten, då jag trodde att jag antagligen druckit för många martinis.'

Den unge advokaten fiskade upp en behållare med aspirin ur handskfacket och svalde två tabletter utan vatten. 'Nu hade störningarna i radion upphört', uppgav Shearer. 'Och temperaturen i bilen hade åter blivit normal. Det var en varm natt i april 1970, och jag fäste inget avseende vid detta.'

När han kom fram till avtagsvägen, körde han in på en asfalterad väg. 'Jag brukar alltid följa asfaltvägen till min hemstad', sade han. 'När jag befann mig cirka 16 km från mitt hem bromsade jag plötsligt in och svängde in på en grusbelagd återvändsgata, som leder till träskan. Än i dag förstår jag inte, varför jag körde av från landsvägen.'

Shearer fylldes av obeslutsamhet medan han körde genom den mörka, molniga natten. Det fanns inga bondgårdar längs vägen; inga ljus som syntes vid horisonten. Det vilda, obebodda området besöks sällan av andra än jägare och fiskare.

Då han kom upp på krönet av en mindre backe spärrade han förfärad upp ögonen. Klentroget stirrade han framåt vägen. **Nedanför backen stod ett UFO!**

'Jag körde nästan på det', sade Shearer. 'Jag bromsade häftigt och bilen sladdade i gruset. En rad av ljus fladdrade på det; det började glöda med en blågrön färg. Jag fick stopp på bilen cirka fem meter från det. Jag kopplade i backen, ty jag ämnade ta mig därifrån på bästa möjliga och snabba sätt. Men då hände följande tre saker med bilen.'

Bilmotorn stannade!

Strålkastarna och belysningen på instrumentbrädan slocknade!

Bilradion tystnade!

'Jag började jämra mig och gråta', erkände Raymond Shearer. 'Jag var dödsförskräckt, därför att detta var något jag inte kände till. Jag minns, att jag försökte trycka ned låsknapparna på bildörrarna. Jag såg några skugglika gestalter närma sig bilen. Sedan måste jag ha förlorat medvetandet.'

Advokaten Raymond Shearer befann sig plötsligt mitt inne i ett UFO-skeende av allvarligaste slag. Vad som rapporterats som en vanlig UFO-observation var i själva verket en verklig kontakt med UFO-piloter. Kontaktpersonens minne av händelsen har 'suddats ut' med undantag av själva observationen. Vid vissa tillfällen har en vilseledande historia inplanterats i kontaktpersonens hjärna, möjligen genom en avancerad form av hypnos.

När väl kontaktpersonen börjar minnas kontaktupplevelsen, antingen genom hypnos, sanningsserum eller psykoterapi, börjar ett bestämt mönster att framträda. 'Jag tror att alla av oss används som budbärare', sade Raymond Shearer. 'Bitar av pusslet gives åt var och en av oss. När tillräckligt många av dessa bitar har lagts tillsammans, kommer svaret på UFO-mysteriet att uppenbaras. Jag vet inte varför de gör det på detta sätt - jag har endast en känsla av att det kan vara på det sättet.'

'Under flera månader efter min kontakt uppträdde jag mycket irrationellt', uppgav Raymond Shearer. 'Det var åtminstone irrationellt, om man jämför med mitt tidigare uppträdande. Jag tror att jag blev programmerad av UFO-folket att uppträda på detta sätt. De har vissa planer för jorden. Jag kallsvettas när jag tänker på att jag kanske är spion eller agent åt dessa individer.'

Raymond Shearers enda minne av sin märkliga UFO-upplevelse var, att han såg ett skarpt ljus över motorvägen. Solen var på uppgående när han kom hem, men trots detta tänkte han inte direkt på den 'förlorade tidsperioden' förrän efter flera dagar. Morgonen därpå upptäckte han ett litet ömt märke i nacken. Märket var rakt ovanför ryggraden. Vid middagstid hade märket 'svullnat' och värkte ordentligt. En läkarundersökning på eftermiddagen avslöjade ett tjugtal små hål i huden inom märket.

Under de kommande veckorna förändrades Shearers liv totalt. Han uppträdde mycket märkligt för att vara en ambitiös småstadsadvokat. Nervös, driven av oro och plågad av häftig huvudvärk började han intensivt engagera sig i politik. Han struntade i sin advokatpraktik och hjälpte olika politiker gratis med deras kampanjer.

Shearer trätte med sin ängsliga hustru, grälade med sin advokatpartner och förlorade intresset för sin praktik. 'Det verkade mycket viktigt för mig att ägna mig åt politik', sade han. 'Jag har aldrig varit intresserad av sådant tidigare.'

Då han fortsatte att strunta i sitt arbete, kontaktdes hans far som bodde i en annan stat. Fadern övertygade sin son om att han behövde psykiatrisk hjälp. Shearer åkte till en närliggande stad för att konsultera en läkare vid en psykiatrisk klinik.

'Det gick flera veckor utan att vi kom någon vart', förklarade Shearer. 'Sedan beslöt psykiatern att använda hypnos i hopp om att få reda på de undermedvetna anledningarna till min oro. Det var då detal-

jerna om UFO-konfrontationen kom fram. Jag gjorde några beräkningar och upptäckte att det förekom en del förlorad tid den natten.'

Åtskilliga undersökningar med hypnos lockade fram detaljer om UFO-upplevelsen ur Shearers undermedvetna. Men ännu är vissa detaljer låsta inom honom. 'Jag började läsa om UFOs och köpte böcker och tidskrifter i antikvariat', fortsatte han. 'När jag i tidningen Saga läste om polisman Schirmers upplevelse i Nebraska klämtade en klocka!'

Shearer kontaktade mig och gick med på publicering av fallet, men med vissa förbehåll. Efter att ha skrivit under ett kontrakt, fick jag tillgång till de bandinspelningar och anteckningar som gjorts av hans psykiater. I min tur lovade jag att använda namnet 'Raymond Shearer' som pseudonym för att skydda hans identitet. Anledningen till dessa förbehåll torde framstå som självklara. 'Jag skulle förlora min advokatlicens, om detta kom ut', uppgav Shearer. 'Jag vill att materialet publiceras, men jag vill inte framstå som en UFOfantast.'

Han tände en cigarrett och log. 'Skulle du vilja, att en person som påstår sig ha haft kontakt med ett flygande tefat tog sig an ett mordfall? Det skulle du naturligtvis inte. Detta är anledningen till att jag vill vara anonym.'

Efter den hypnotiska behandlingen återgick Shearers liv till det normala.

När advokat Raymond Shearer kom upp på backkrönet var klockan 0130. Han var inte hemma förrän vid soluppgången, vilket betyder en tidsförlust på två till tre timmar. 'Jag hade fortfarande huvudvärk när jag kom hem', mindes han. 'Jag gick inte till sängs, utan lade mig på soffan i vardagsrummet. Det var ett lustigt ljud i rummet, precis som skallarandet från en skallerorm. Trots att jag var trött, verkade detta ljud hålla mig pigg.'

Senare samma morgon, medan hans fru lagade frukost, uppstod det röda märket i nacken. 'Jag sökte upp vår familjeläkare på eftermiddagen. Han sade, att det var det underligaste han hade sett', fortsatte Shearer. 'Han smorde på lite salva. Märket försvann sedan gradvis.'

Den första hypnosbehandlingen med psykiatern innefattar följande inspelade frågor och svar:

- Vilken är anledningen till dina problem?
- Jag har inga problem.
- Vad fick dig att besluta lägga ner advokatverksamheten? - Det var de som gjorde det.
- Vilka är de?
- De personer jag träffade.
- När skedde det?
- När jag körde från Madison.
- Var träffade du dem?
- Ute på vägen.
- Är de från trakten häromkring?
- De kommer från en annan galax.
- Det var intressant. Hur kom de hit?

- De kom i det där flygande tefatet.
- Du menar alltså, att tefatsmänniskor får dig att göra dessa saker?

- Ja.
- Varför valde de ut dig?
- Jag vet inte.
- Vad sade de åt dig att göra?
- Att ägna mig åt politik.
- Varför?
- De vill ha en vän i den politiska världen.
- Varför?

- Om de avslöjar sig för oss, ska jag hindra vårt folk från att döda dem.

- Har de planer på att ge sig till känna? När kommer detta att ske?

(Shearer talar som om det vore ett inspelat budskap): De informerade mig inte om sina planer. De anser att vi inte är redo.

- Var landade de?
- På vägen.
- Vad gjorde de där?
- De samlade prover.
- Vad då för slags prover?
- Stenar, gräs, träd och jord. Ibland tar de även djur och människor.
- Vad gör de med dessa prover?
- De överlämnar dem till sina vetenskapsmän för studium.

- Behandlade de dig illa?
- De skrämde mig.
- Skadade de dig på något sätt?
- De informerade mig en hel del om sig själva. Nej, de hade inga tankar på att göra mig illa.
- När kommer de tillbaka?
- Jag vet inte. De planerar att återvända.
- Så de talade om en del om sig själva?
- Ja.

Efter denna häpnadsväckande rapport avbröts hypnosbehandlingen tills vidare. 'Både psykiatern och jag ville sätta oss in i ämnet genom att läsa UFO-litteratur', sade Shearer. 'Jag åkte in till Chicago och köpte alla böcker och tidningar jag kom över i ämnet. Jag offrade en hel dag åt att springa omkring på antikvariat.'

När Shearer återvände hem, fann han ett meddelande från sin psykiater. 'Han menade, att jag kunde bli påverkad av vad jag läste. Han kom hem till mig på kvällen och tog hand om alla böcker och tidningar jag hade köpt. Några dagar senare sade han åt mig att kontakta dig.'

Under senare undersökningar sade Shearer, att han blev rädd, då hans bil fick motorstopp framför den landade farkosten. Medan han försökte låsa bildörrarna, uppenbarade sig en figur vid vänstra sidan av bilen. 'Jag såg endast en skymt av honom', sade advokaten. 'Han tittade på mig en stund. Sedan kom det en bländande blick. Därefter öppnade jag dörren och gick ut.' Ögonblicken senare upplev-

de Shearer en stickande känsla över hela kroppen.

'Individen med det underliga instrumentet sade åt mig att inte vara rädd', fortsatte han. 'De måste trycka något mot min nacke. Han sade, att det inte kommer att göra ont. Han sade att detta skulle göra det lättare för mig att tala med dem.'

En annan ufonaut sprang fram bakom honom och tryckte ett metallföremål mot hans nacke. 'Jag kände mig konstig en stund', uppgav Shearer. 'Sedan verkade skräcken lämna mig. Mina händer upphörde att skaka. Huvudet klarnade. Jag var inte längre så förvirrad. En varm känsla sköljde över min kropp, och jag kände att dessa personer var mina vänner.'

Shearer tror att den 'röda fläcken' och metallinstrumentet skulle åstadkomma någon form av beteendekontroll. Märken i nacken eller längs ryggraden har rapporterats av många kontaktpersoner. 'Det kanske är någon form av narkotika som snabbt tar sig in i blodströmmarna', menade Shearer. 'Den tanken har i vilket fall som helst slagit mig. Det kanske är en form av hypereffektiv lugnande medel, som avlägsnar en persons fruktan och rädsla under en konfrontation.'

Shearer sade, att han kände sig 'skön' efter det att metallföremålet pressats mot hans nacke. 'Jag var inlagd på sjukhus en gång', förklarade han. 'Sköterskan gav mig en spruta. Jag vet inte vad det var, antagligen morfin. Detta gav samma resultat. Jag kände mig 'helskön'. En skön, angenäm glöd spred sig i kroppen.'

Vad hände efter det att metallföremålet pressats mot hans nacke?

'De två individerna bara stod och tittade någon minut', mindes Shearer. 'Sedan sade den som bar på apparaten några ord och gick sin väg. Han gick tillbaka och plockade upp olika saker - verktyg, lådor och säckar - sedan tog han olika prover och stoppade i lådorna. Det fanns fem individer allt som allt - d v s jag såg endast fem personer.'

Shearer rapporterade, att en av dem var 'kapten' på farkosten. 'Han var cirka 165 cm lång, iklädd en vit overallliknande uniform. Han bar ett svart bälte runt midjan, med en silvergrå låda vid sidan. Medan vi talade justerade han då och då lådan. Han sade, att lådan innehöll något som gjorde det möjligt för honom att tala med mig.'

En av ufonauterna stod hela tiden vid sidan av farkosten. 'Han måste ha varit en vakt, ty han släppte mig aldrig med blicken', sade Shearer. 'Han tittade hela tiden uppåt och nedåt vägen. Ibland tittade han upp mot himlen.'

De tre andra ufonauterna hade spritt ut sig över vägen och terrängen och plockade upp olika saker från marken. 'De arbetade mycket snabbt', uppgav Shearer. 'Det verkade som om de plockade upp så många olika prover de kunde.'

Shearer sade, att farkosten var silvergrå till färgen. 'Det var en metall som påminde om alumi-

nium', uppgav han. 'Jag vet inte vad det var för metall. Jag frågade inte.'

Shearer uppskattade farkostens diameter till mellan 30 och 40 meter. Den vilade på tre stativben som sköt ut ur botten. Den var formad som ett perfekt tefat med undantag av en antenn i aktern. 'Jag fick aldrig veta, vad antennen var till för' sade Shearer. 'Jag antar, att det var något slags kommunikationsinstrument.'

När den andre ufonauten gick därifrån, vände sig kaptenen mot Shearer och frågade denne om tiden.

Bandet innehåller dessa frågor och svar:

-Informerade du honom om tiden?

-Jag höll upp min klocka mot ljuset från tefatet. Jag sade att klockan var 0147 på morgonen. Han frågade mig vad för slags tid vi använde oss av. Detta var en underlig fråga, men jag insåg, att han frågade mig om hur vi mäter tid. Jag förklarade för honom om våra dagar, månader och år. Han sade att vi borde lära oss att handskas med tiden på rätt sätt.

-Vad menade han med det?

-Han sade, att tiden inte existerar. Hans folk har förmågan att manipulera med tiden genom att få den att passera snabbare, långsammare eller stanna upp. För att kunna göra detta måste vi avlägsna de hjärntvättade idéer vi har från våra sinnen. En liten baby, eller ett barn, har inget begrepp om tid. En minut kan verka som en timme för dem. En dag kan verka som om den varar i evighet - och gör det också. Allteftersom vi blir äldre, blir vi mer medvetna om vårt begrepp om tid. Vi förlorar denna oskuldsfullhet. Hans folk har ofta besökt oss, men vi kommer aldrig att kunna besöka dem.

-Varför kan vi inte besöka dem?

-Vår uppfattning om tiden skulle förhindra detta.

-Hur snabbt färdas de?

-Deras farkoster färdas snabbare än ljuset. De uppnår maximal hastighet när de lämnat vår atmosfär. Det finns mycket att säga om detta ... Han informerade mig om det, när vi befann oss ombord på skeppet.

-Vad gör du nu?

-Han har placerat sin hand på min skuldra och tittar upp på mig. Han ber mig följa med honom ombord på skeppet och se mig omkring. Vi går mot det, men den person som står utanför det verkar förargad. Han talar med kaptenen, jag tror att han vill, att jag skall stanna utanför skeppet. Kaptenen säger något åt honom, han förstår och stiger undan.

Vi klättrar uppför lejdaren. Jag darrar för det är så kallt. Farkosten är större inuti än jag trodde. Jag står i ett runt rum, och han pekar ut saker för mig. Han ber mig ställa mig framför en skärmliknande apparat. Han knäpper på den, men inget händer. Han räcker mig en stång, cirka 15 cm lång, och med en kabel som löper från den. Jag håller den och han förklarar att de tar en bild av mig genom skärmen. Stången registrerar min kroppstemperatur, mina

hjärnvågor, min vikt, längd och en mängd andra saker om mig.

Ombord på skeppet.

Shearer kände obehag ombord på farkosten. 'Det var kallt där inne, men jag vet inte varför', uppgav han. 'Jag kände mig malplacerad ty allt var så annorlunda. Jag visste också, att om jag gjorde något galet kanske de skulle döda mig.' Han säger, att varelsernas närvaro inte skrämde honom, 'ty de verkade vara riktigt trevliga människor.'

Hans oro kom av omgivningen som var så främmande och ovanlig.

'Det var något lustigt med UFOt', fortsatte han under hypnos. 'Fastän golvet var av metall, kunde jag varken känna det under mina fötter eller höra ljudet av mina steg. Detta fick mig att uppleva farkosten som helt överkligt eller något sådant. Men det var absolut av metall.'

Det fanns inga britsar eller sängar ombord. 'Det fanns en massa maskiner som kanske var datorer', uppgav Shearer. 'Men de såg inte ut som våra. Kaptenen visade mig ett litet metallföremål. Han sade, att de bara behövde sticka in det i en av maskinerna så styrde rymdskeppet till deras hemplanet. Det fanns flera stolar och ett par bänkar, och de var tillverkade av samma metall.'

Det fanns inga hyttgluggar, fönster eller öppningar. 'Jag frågade om detta och fick till svar, att de använde sig av bildskärmen för att titta ut', sade Shearer. 'Nej, han visade mig inte hur den fungerade.'

Varelsernas utseende.

Besättningsmedlemmarna var cirka 150 - 165 cm långa och vägde cirka 55 - 63 kg. Shearer såg inte deras kroppar ordentligt på grund av uniformen. 'Jag skulle vilja påstå, att de hade lika god fysisk kondition som våra astronauter', sade han. Ansiktena var långsmala och verkade ganska platta. 'Men detta kan ha berott på hjälmarna de bar', medgav han.

Ögonen var något sneda. Ögonbrynen var tunna, ljusa till färgen och något snett uppåtriktade ovanför tunga ögonlock. 'Den bästa beskrivningen jag kan ge är att jämföra de bilder i böcker om det gamla Egypten', sade Shearer nyligen. 'Några av bilderna på de gamla egyptiska gudarna har en klar likhet med dessa varelser. Men de egyptiska statyerna har mörkare hudfärg än dessa människor.'

Läpparna var tunna och hade nästan samma färg som ansiktshuden. 'De hade välformade läppar, men dessa var inte lika framträdande som våra' sade Shearer.

UFOts drivkraft.

'De använder sig av en anordning som upphäver gravitationen', sade Shearer under hypnos. 'Detta

är en drag-skjut-metod, beroende på hur de ställer in den.'

Han förklarade, att anordningen kunde ställas in så att gravitationskraften utövade en skjutande effekt. 'Medelst denna inställning utnyttjar de jordens gravitation till att skjuta ut dem i rymden. När de skjutits fria från jordens gravitationsfält, ändrade de inställningen (kastade om processen) och kopplade in en annan planet. På detta vis dras de mot denna planet. Detta görs automatiskt med maskiner. Såvida det inte uppstår något fel behöver de inte vidröra kontrollerna.'

När de befinner sig på en viss planet, som t ex jorden, använder de sig av elektromagnetisk drivkraft. 'Jag frågade hur detta fungerade, men jag förstod inte svaret', uppgav Shearer. 'Det var förbryllande. Men han uppgav, att vårt folk var på god väg att utveckla en dylik anordning.'

Utnyttjar de atomenergi?

'Han svarade, att denna inte var lämplig för rymdfärd', mindes Shearer. 'Detta är antagligen på grund av att man måste ha en reaktor ombord på farkosten. Det är farligt att vistas ute i rymden med denna typ av motor. De hade använt sig av sådana för länge sedan - förlorat många människor - och sökte efter en annan typ av energi att driva deras skepp.'

'Vad för slags energi använder de sig av på sin planet?

'Han sade, att de använder sig av ett ämne från vatten', förklarade Shearer. 'Det är fråga om en metod genom vilken man bryter ned vattnet till sin yttersta form av materia. Han sade, att vatten är en mycket mäktig energikälla. Våra vetenskapsmän borde ägna sig åt försök att forska fram en metod att utvinna energi ur vatten.'

UFO-säkerhet.

Ufonauterna informerade Shearer om att deras folk hade experimenterat under en tid med en farkost som färdades med ljusets hastighet upphöjt i kvadrat. 'De hade problem på grund av att detta transformerade besättningen till en form av ren energi', sade Shearer under hypnosen och talade med tvekande röst. 'Hastigheten var så hög, att deras kroppar disintegrerade i partiklar av materia. De hade en anordning ombord på farkosten som senare samlade upp dessa molekyler och återförvandlade dem till de personer de varit innan de upplöstes.'

Fel uppstod i systemet. 'Vårt folk klarade inte påfrestningen att befinna sig i energiform' fick Shearer veta. 'Några av dem förlorade sin hjärnprogrammering. Det förekom fel i återföreningsprocessen. Emellanåt fungerade den inte riktigt, och i stället för att återuppbyggas till sina tidigare former, hände det att personerna kom tillbaka som monster.'

Ett annat problem var, att somliga ufonauter före-

Polispatrull jagade UFO!

drog att befinna sig i tanke-energiformen. 'Det sades att de förflyttade sig genom kosmos precis som de behagade genom att endast tänka sig till den och den platsen', uppgav Shearer. 'Hela universum var öppet för dem på grund av att de bestod av ren energi. De kunde också gå in i annan materia, allt från stenar till djur.'

Shearer fick emellertid veta, att en modifierad form av detta system nu fanns ombord på varje skepp. 'De kan använda sig av detta system till att göra sig osynliga i vår atmosfär', sade Shearer, fortfarande under hypnos. 'Istället för att vara synliga inför våra ögon förlorar de sin synlighet.'

Detta kan förklara, varför flygvapenpiloter emellanåt inte kunnat upptäcka radarekon på sina skärmar (ren energi kan ju knappast registreras på radarskärmen). 'De har ett fulländat säkerhetssystem' förklarade Raymond Shearer. 'Deras skärm ombord på farkosten kan fokuseras på stora avstånd. Han sade att de avlyssnade våra kommunikationskanaler, när de befann sig inom vår atmosfär ... Jag antar att när ett jetplan sändes upp för att undersöka ett UFO blir det osynligt.'

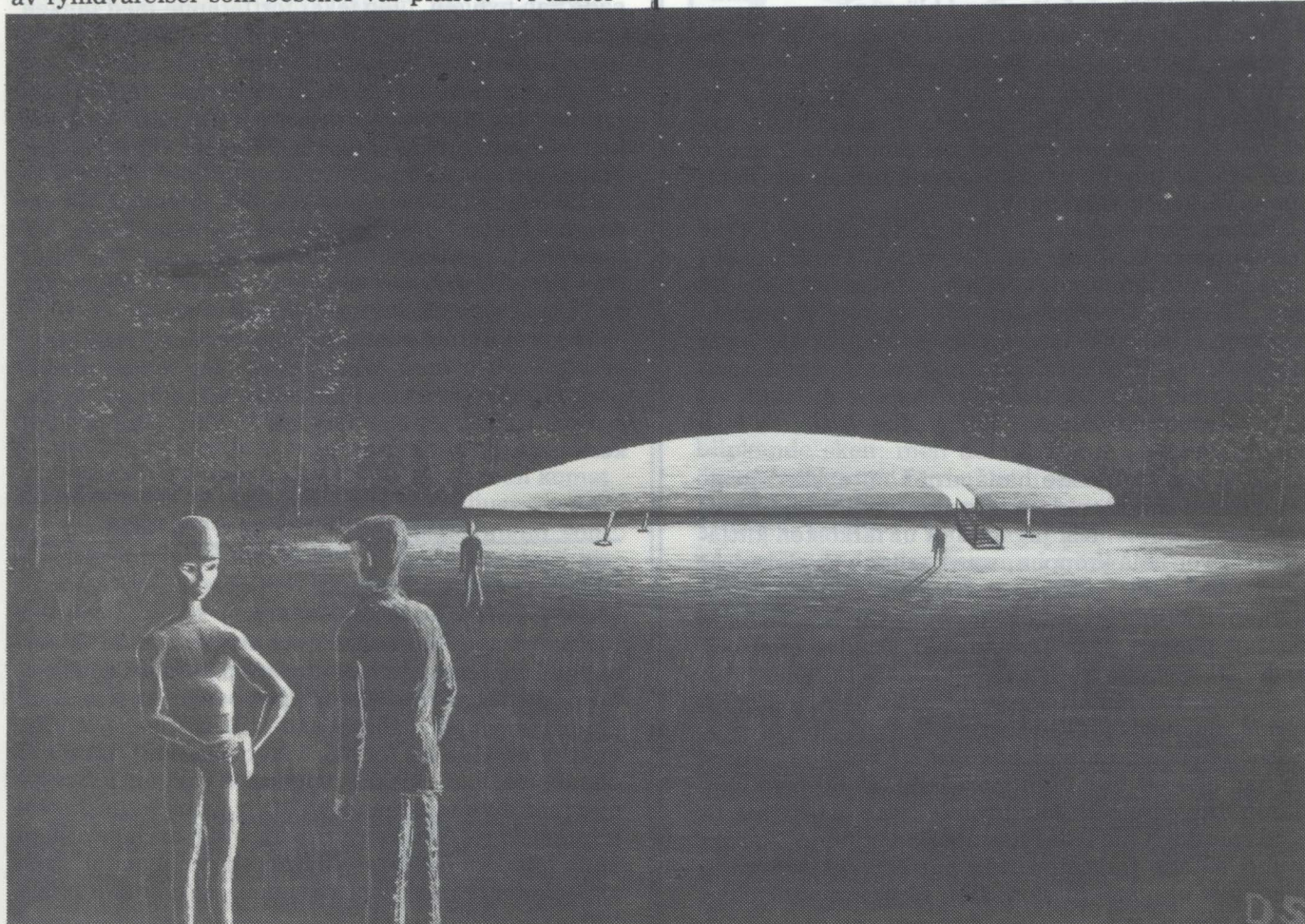
Shearer fick veta, att det finns många olika typer av rymdvarelser som besöker vår planet. 'Vi tillhör

inte väktarna', sade ufonauterna. 'Det finns andra som besöker denna planet oftare än vi. Dessa är mer förtrogna med er värld och ert folk.'

I deras fall var syftet tydligen en rent vetenskaplig expedition för att studera vår jords fysiska karaktäristika', uppgav Shearer. 'De verkade inte veta riktigt, varför de var här. Det var snarare som om de var militärer som arbetade efter order.'

Man informerade Shearer om att vårt folk var mycket fientligt inställt till besökare. 'När han sade detta, log han', uppgav Shearer. 'Han var inte arg eller så. Han rapporterade att några andra besättningar hade haft det svårt vid sina landningar här. Längre tillbaka i tiden hade de förlorat folk när dessa hade fångats av jordmänniskor. Jag hade en känsla av att detta var för väldigt länge sedan, kanske inte ens under detta århundrade.'

Den amerikanske advokaten Raymond Shearer upplevde i april 1970 en sällsam kontakt med ufonauter utanför Madison i Wisconsin. Bland annat fick han en konformad tingest placerad på sitt huvud — ett föremål som skulle ge honom kunskap om de ufonauter som bjöd honom att besöka deras rymdskepp!

Är du en lagstiftare?

Shearer mindes under hypnos att han utfrågades utförligt om sitt arbete som 'lagstiftare'. 'När jag ser tillbaka, tror jag, att de valde ut mig när jag åkte där ute på motorvägen', sade han efter hypnosundersökningarnas slut. 'På något vis kan de ta reda på vad en person sysslar med. Ufonauten sade, att de spelade in mina svar på de frågor de ställde, och hoppades att jag inte hade något emot detta. Det fanns inget jag kunde göra för att förhindra detta. Han sade, att det ingick i ett program att lära sig mer om vårt folk. De vill veta, hur vi gör saker och ting. De anser att vi är avancerade inom vissa områden, men efterblivna inom andra. Han sade, att så även var fallet på hans hemplanet.'

Shearer nämnde sitt arbete med att försvara folk som anklagats för brott. 'Han sade att de också gick till väga på samma sätt för länge sedan, refererande till fängelsestraff', sade Shearer. 'Nu för tiden tar de hand om en person som bryter mot lagen och modifierar dennes beteende genom droger och elektronisk restruktivering av hjärnan.'

Inplantering av information i hjärnan!

När de andra ufonauterna återvände till rymdskeppet, bad kaptenen Shearer att placera en konformig anordning på huvudet. 'Jag ville inte vara med om detta', mindes Shearer, 'men jag hade inget val. Han sade att om jag tog den på mig skulle den skänka mig en väldig massa kunskap om dem, deras värld och universum.'

Konen placerades på advokatens huvud. En av ufonauterna kopplade en kabel till anordningen. 'Jag började jämra mig; det kändes som om huvudet och hjärnan förvandlades till äggröra', uppgav Shearer. 'Det var det mest plågsamma jag någonsin upplevt. Jag försökte slita av mig anordningen, men de hindrade mig. De höll fast mina armar. När trycket inuti hjärnan lättade, avlägsnade de konen från mitt huvud.'

Ufonauterna tryckte hans arm i en avskedsgest. 'Kaptenen eskorterade mig sedan nedför lejderen', mindes Shearer. 'När jag kom ut ur farkosten kittlade det över hela kroppen, som om jag var elektriskt uppladdad. När vi kommit fram till min bil, sade kaptenen åt mig att sitta kvar i bilen till dess de hade lämnat platsen. Han tryckte min skuldra igen och sade, att vi skulle träffas vid ett senare tillfälle.'

Shearer bad om ett minne av mötet (d v s något föremål som bevis för vad han upplevt).

Kaptenen skakade på huvudet. 'Efter detta yttrade han inte ett ord. Han återvände till skeppet, lejderen drogs in, och ett surrande, vinande ljud uppstod samtidigt med att ljusen började flämta. I nästa stund lättade farkosten från marken och klättrade diagonalt upp mot himlen. Den försvann efter cirka trettio sekunder.'

Shearer startade bilmotorn, strålkastarna och radion fungerade igen. Han svängde runt på den smala vägen och körde i riktning mot hemmet.

Det finns anmärkningsvärda likheter mellan Shearers och Schirmers rapporter. Dessa innehåller en beskrivning på varelserna, deras farkost, drivkraften, ursprung, 'fysiska märken' och huvudvärk efteråt; 'kylan' ombord på farkosten; en bildskärm; och den elektromagnetiska effekten på deras bilar. Bägge männen informerades om ytterligare kontakter vid senare tillfällen. En slående faktor är att Shearer är advokat och att Schirmer var polis. Är det möjligt att varelser från yttre rymden analyserar vårt rättsväsende?

Schirmer fick även veta: 'De har även tagit hand om kor, döda djurkroppar och några människor. Dessa användes vid experiment. Det förekommer ett program för avelsanalys. En del människor har plockats upp och förändrats så, att de nu kan ha agenter på vår jord. De är mycket insatta i hur hjärnan fungerar och vet, hur de ska förändra den.'

Omedelbart efter sin kontakt blev Shearer besatt av tanken att ägna sig åt politik. 'När jag ser tillbaka, skulle jag gärna vilja ha en plats i kongressen', sade han nyligen. 'Jag leker fortfarande med tanken att ställa upp som kandidat för någon officiell tjänst inom staten. Jag gjorde det inte vid det senaste valet. Jag är rädd för att de inplanterade något i min hjärna. Jag är kanske deras agent, mitt program kanske avser att jag ställer upp i något val till en politisk tjänst.'

Hur många poliser, domare och advokater är nu deras agenter? Denna tanke håller mig vaken om nätterna, rapporterar Raymond Shearer. 'Det finns från rymdbesökarnas sida ett oerhört intresse för personer, som sysslar med lag och ordning.'

'Jag vet nu att händelsen var verklig', sade Raymond Shearer med övertygelse. 'Jag kände metallen på lejderen. Dessa personer är verkliga, ty de tryckte min arm. Jag tror att vi förr eller senare kommer att träffas igen.'

Källa: The UFO Trek, av Warren Smith
Översättning: Sören Andersson

Naturens lagar

Apropå rymdfartsteknik och naturlagar så är det enligt flygexpertis och biologer omöjligt för en ollonborre att flyga. Det beror på att ollonborrens små klumpiga vingar i förhållande till kroppens storlek medför en alldeles för stor vingbelastning. Likväl är ollonborren en skicklig flygare! Tydligen utnyttjar ollonborren aerodynamiska lagar, som vetenskapen inte kartlagt. Naturen använder sig av lagar, som ännu inte kan förklaras. Därför skall nog människan akta sig för tvärsäkra påståenden, att något är omöjligt.

Polispatrull jagade UFO!

Jagade polisen i Småland samma UFO, som tidigare i Göteborgstrakten hade skrämt hunden Buster från vett och sans?

Fredagen den 2.1.1981 klockan 21.15 färdades polisinspektör Stig Carlsson och hans kollega Torsten Karlsson i bil på väg 25 i riktning österut. I trakten av Tutaryd, cirka sex km öster Ljungby, observerade de båda polismännen ett för dem okänt föremål, som kom in i deras synfält från västlig riktning. Vid en av UFO-grupp Cosmos i Markaryd företagen intervju har Stig Carlsson bl a uppgivit följande:

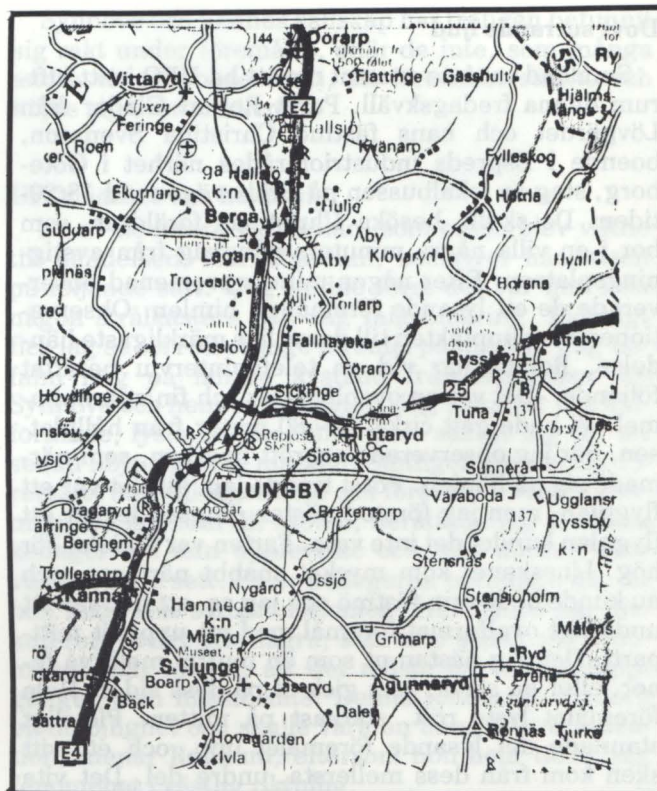
-Föremålet dök upp över trädkropparna. Avstånd, höjd och storlek kan jag inte uttala mig om, eftersom vi inte hade några referenspunkter, men både jag och min kollega är av den uppfattningen, att föremålet inte befann sig särskilt högt upp i luften. Vi fick nog den uppfattningen, att föremålet var på en förhållandevis låg höjd.

Stig Carlsson berättar vidare: -Föremålet hade en klar, varm, röd färg. Det var cirkelformat, och i cirkelns ytterkanter övergick färgen till gul-orange. Jag vill minnas, att vi även uppfattade något, som liknade rök, i föremålets närhet. Vädret var tämligen klart med svagt beslöjad stjärnhimmel, och jag har en vision av att stjärnorna bortom föremålet skimrades, men blev synliga igen, efter hand som föremålet förflyttade sig. Som jag uppfattade det hela, kom föremålet in från riktning väst-nord-väst, och gick i riktning ost-syd-ost. Vi hörde, av förklarliga skäl, inget ljud, eftersom vi befann oss i en bil, under acceleration. Vi ökade hastigheten för att om möjligt hinna se en eventuell nedslagsplats. Jag fick det intrycket, att föremålet hade en svagt nedåtgående kurs.

Iakttagelsetiden var cirka 20 - 30 sekunder, innan det försvann bakom trädkropparna. Vi kunde inte observera någon färgförändring under vår observation av föremålet. Det kan absolut inte ha varit en komet eller raket. Jag har erfarenhet av såväl ljusgranater som ljusbomber, men det vi såg hade ingen som helst likhet med sådana saker. Vi hade kamera i bilen, men inte omedelbart tillgänglig, enär den befann sig i bilens bagageutrymme. Vi hade heller ingen större tanke på att använda kameran under observationstiden, vi koncentrerade oss i stället på att identifiera en nedslagsplats, säger Stig Carlsson.

-Titta, det är något som lyser

Vid samma tid, som polismännen gjorde sin iakttagelse, färdades i en annan bil, fru Margareta Johansson och hennes vuxna dotter, Birgitta, på samma väg i västlig riktning. De var på väg från Växjö till Ryssby. I höjd med vägskalet in till Måla-

Polismännen från Ljungby var inte ensamma om att på kvällen den 2 januari såg den röda UFO-farkosten över Småland. Det gjorde också två kvinnor i en annan bil ett par mil därifrån — på väg från Ryssby till Växjö.

skog observerade de samma föremål som polispatrullen. Det var Birgitta, som först fick se fenomenet, och hon skrek till: -titta, det är något som lyser på himlen. Fru Johansson tittade upp mot himlen, och hon beskriver, vad hon fick se: -Jag tittade upp och såg en jättestor, rund, knallröd ring. Hela tingesten var röd och lyste mycket klart. Precis när jag såg den, är jag säker på, att det också syntes ett vitt blinkande sken, men det försvann sedan. Vi hade ögonkontakt med föremålet under den cirka fyra km långa körningen fram till avtagsvägen mot Ryssby. Mystiska tefat från främmande planeter tror jag inte på förrän de landar hemma i trädgården. Men jag har ingen förklaring till vad vi såg. Det är för mig helt oförklarligt!

Infrarött UFO

Någon förklaring till det ljudlösa och lysande fenomenet kan heller inte de båda vittnena Håkan Andersson och Kent-Allan Karlsson ge. De var på väg mellan Borsna missionshus och Mårarp, när de observerade föremålet. -Föremålet var infrarött med ett mycket starkt ljussken. Vi hann se det i cirka en minut, innan det försvann bakom skogen, har Andersson och Karlsson berättat.

Dovt surrande ljud

Småland var inte ensamt om att ha UFO i sitt luft- rum denna fredagskväll. Paret Robert Glader från Lövgärdet och hans fästmö Christina Svensson, boende i Esprends industriområdes närhet i Göte- borg, steg av lokalbussen på Gråbovägen vid 18.20- tiden. De skulle besöka Christinas föräldrar, som bor i en villa några minuters gångväg från avstig- ningsplatsen. Efter någon minuts promenad obser- verade de ett lysande föremål på himlen. Observa- tionen blev upptakten till deras livs märkligaste hän- delse. Robert har vid en telefonintervju berättat följande: -Det var en ovanligt klar och fin stjärnhim- mel. Vi hade gått cirka 70 - 80 meter från hållplat- sen, när jag observerade ett rött ljussken, som när- made sig på himlen. Först trodde jag, att det var ett flygplan, men jag förstod nästan omgående, att ett flygplan kundet det inte vara. Farten var alldeles för hög. Ljusskenet kom mycket snabbt närmare, och nu kunde både min fästmö och jag se, att det var ett underligt ovalformat föremål med ett upphöjt mitt- parti. Det såg nästan ut som en muffin med två fe- nor, eller en skiva, som gick ut på dess sidor. Hela föremålet lyste rött, starkast på mitten. Plötsligt stannade det lysande föremålet upp, och ett vitt sken kom från dess mellersta, undre del. Det vita bländande skenet kan jämföras i styrka med en foto- blix på mycket nära håll. Det intensiva skenet vara- de i omkring 30 sekunder, innan det släcktes. Hela föremålet blev återigen rött. Det förflyttade sig se- dan under cirka en minuts tid, innan det åter stanna- de upp, och hela proceduren med det vita skenet upprepades. Under sin förflyttning lutade föremålet framåt i färdriktningen. Lutningen var 10 - 20 gra- der. Vid ett tillfälle, just som ett litet sportplan pass- erade, var föremålet nere på mycket låg höjd. Det verkade vara endast 50 - 100 meter över trädtoppar- na och på ett avstånd från oss av omkring 500 - 1000 meter. Det hördes då ett dovt surrande ljud från

Tre småländska polismän observerade i januari i år ett rödfärgat UFO vid trakten av Tutaryd utanför Ljungby.

tingesten. Vi hade dessförinnan, när föremålet var på högre höjd och längre avstånd från oss, inte upp- fattat något ljud. Det var en helt fantastisk upplevel- se, som gjorde ett oerhört intryck på mig. Det var absolut inget flygplan och ingen helikopter. Ej heller någon meteor eller luftballong. Det finns helt enkelt inget känt luftföremål att jämföra tingesten med. Det nya blixtrande positionsljuset på flygplan är svagt i jämförelse med föremålets vita sken, avslu- tar Roger sin berättelse. Christina Svensson säger sig ha upplevt händelsen på samma sätt som sin fästman.

Buster blev vettskrämd

Christinas fader har berättat följande: -Strax före 18.30-tiden den aktuella kvällen blev jag tvungen att ta in vår hund Buster. Han var, som vanligt, när han är ute på tomten, bunden till en lång löplina. Plöts- ligt började han yla och bete sig på ett sätt, som gav intryck av att han blivit helt förvirrad. Jag har aldrig under tidigare år sett honom bete sig så underligt. Buster, som är en kraftig och orädd blandhund av raserna Schäfer och Labrador, trivs i vanliga fall med att vistas ute, men nu ville han in så fort som möjligt. Själv såg jag inte luftfenomenet, men Chris- tinas och Rogers upplevelse sammanfaller väl med tidpunkten för Busters minst sagt underliga uppfö- rande, säger Svensson.

Karl

DRÖMMEN

Forts fr. sid. 4

innan det var försent. Jag gjorde som han sade och kastade mig handlöst in i hans farkost. Hann knappt sätta mig förrän han med en våldsam fart stack iväg rakt upp som alla de andra.

-Jaha, nu är vi utom räckhåll, säger han och sak- tar in. -Vad då 'utom räckhåll', frågar jag lite förvå- nad. -För den onde, svarar han. -För den onde?!

-Ja, vart femte år skakas planeten av destruktiva krafter som gör att vi måste ge oss av, tills det har gått över. Hela planeten formigen vrids runt och skakas så man dör i fall man orkar stanna tillräckligt länge. -Hur länge håller dessa krafter på med sin planetariska jordbävning?? -Ungefär tre dagar, tills de sakta avtar och vi åter kan landa.

Plötsligt hörs en ilsken signal. En signal som jag känner igen som min egen väckarklocka. Sträcker ut handen och stänger av den. Från köket sprids doften av nykokt kaffe. - En ny arbetsdag skall snart ta sin början och jag vacklar sömnigt ut mot toaletten. ■

Eldrött UFO bländade skolelever i Norge

Torsdagen den 8 januari 1981 var en dag, som många människor i Kraby och Lenaområdet, cirka tre mil söder om Gjøvik i Norge, aldrig kommer att glömma. Från en mörk sky dalade ett eldrött föremål ned mot jorden. Föremålet hade nästan markkontakt, innan det började stiga upp mot skyn igen. Sedan sänkte det sig åter mot marken, innan det slutligen försvann ur området i sydvästlig riktning. Föremålet, som observerades av ett stort antal vittnen, gjorde sin lågsniffning mot marken över ett öppet gärd, tillhörande Fodstad gård vid Hovsvangen skolan. Bland de många människor, som blev allvarligt skrämde av fenomenet, var så gott som alla eleverna i tredje och fjärde klass i nämnda skola. Föremålets form beskrivs av vittnena som typiskt tefatsliknande. Skolbarnen är inte ensamma om att ha blivit skrämde. Ett flertal vuxna frågar sig oroligt, vad det är för oförklarliga luftföremål, som uppträtt inom en radie av fem - sex mil i området mellan Randsfjorden och Mjøsa den senaste tiden?

Allt blev rött.

Skoleleven Synnöve Rognlien berättar: -Jag var på väg till skolan på Hovsvangen och hade sällskap med Anja och Jarle Stensrud. Vi åkte skidor. Plötsligt blev det eldrött omkring oss. Allt blev rött, vi själva, snön och även mina blåmålade skidor lyste rött. Vi blev nästan blinda av det starka rödfärgade ljuset. Synnöve beskriver föremålet som avlångt. Form och storlek - som om man tänker sig en stor bil utan hjul liggande på taket med en annan liknande bil placerad rättvänd ovanpå den första, med bilbotten mot bilbotten.

Synnöve och hennes sällskap har troligen befunnit sig rakt under föremålet, enär de inte, som många andra vittnet, observerat, att föremålet sänkte och höjde sig över marken.

UFOt sänkte och höjde sig.

En av de lärare vid skolan, som också blev vittne till händelsen, Kari Raddum, beskriver händelsen på följande sätt: -Jag trodde först det var ljus från någon strålkastare och såg mig omkring. Plötsligt fick jag se ett röd-orange föremål på himlen. Jag befann mig på längre avstånd från händelsen än Synnöve och hennes kamrater. Jag såg, hur det kulformade, lysande föremålet först sänkte sig för att sedan höja sig över marken. Slutligen sänkte sig föremålet åter till lägre höjd och försvann i västlig riktning. Då jag kom till skolan, berättade jag för mina kolleger om min upplevelse och min undran över vad jag hade sett. En av kollegerna berättade då, att hon hade sett samma fenomen. Händelsen har diskuterats livligt och några, som inte själva såg fenomenet, har menat, att det måste ha varit soluppgången som misstolkats. Denna förklaring är dock en omöjlighet och skulle vara en ännu större sensation, menar Raddum, eftersom hon hela tiden såg fenomenet i västlig riktning.

Genomgående för alla vittnesberättelserna är, att de, som sett föremålet på långt avstånd, uppfattade färgen som orange. Däremot beskrivs färgen som eldröd av vittnena, som såg föremålet på nära håll. Samma förhållanden kunde noteras, när ett liknande fenomen uppträdde i Søndre Land och trakten av Gjøvik den 18 december 1980.

Karl

Bländande ljusfenomen.

Vad var det som konkurrerade ut det starka månskenet natten mellan lördag och söndag? I c:a en timmes tid observerade en dam i Husvalla, Föra, ljusfenomenet. Från Husvalla befann sig föremålet i nordostlig riktning - mot sydligaste Gotland. Det rörde sig ytterst sparsamt och ett svagt surr kunde tydligt höras.

Kulören på det starka skenet var blåaktigt. Vår observatör uppger att i början påminde föremålet om en jätteballong - eller kanske mera en nätförsedd fallskärm.

Ill a till mods.

-Jag blev illa till mods. Visste inte vad jag skulle tro. Något övernaturligt eller någon vädersatellit?

-Jag tog fram min kikare och tyckte att tingesten på något sätt påminde om en manet. Det var aldrig - efter vad jag kan förstå, inne över det ölänska landet, men sådant är ju mycket svårt att avgöra.

En timme.

-Jag iakttog skenet under en timme, mellan kl tre och fyra. Sedan gav jag upp och gick och lade mig.

En granne till tidningens rapportör uppger ha sett något liknande sken den aktuella natten, men då låg skenet mera i riktning mot Västervik eller mot smålandskapet.

Ölandsbladet 10.9.1980

Terrorljud och UFO:n över Warminster

Juldagsnatten 1964 väcktes i Warminster-området i södra England folk brutalt ur sin sömn av ett säregnet och skrämmande ljud. Ljudet tycktes komma från luftrummet någonstans över hustaken. Vittnena beskriver ljudet som rasslande och dunsande, som om någon kastade stenar på taken. I bakgrunden hördes ett otäckt ljud, som de uppskrärrade Warminsterborna inte skulle höra för sista gången! Ljudet var ett skärande, vibrerande summande. Trots att ekot från de oförklarliga vibrationerna dånade mellan husväggarna, fanns det på den mörka natthimlen inget att se, som kunde ge någon förklaring till händelsen. Lika plötsligt som det började, upphörde ljudfenomenet. Förbryllade gick åter folk till sängs.

De flesta gav militären skulden till sin avbrutna sömn. Det fanns ett militärläger i närheten, men det förekom inga militära övningar under julen. Ljudet hade heller ingen likhet med explosioner eller de vanliga knalleffekter, som brukade förekomma vid militärövningar. Militärpersonalen var för övrigt lika förbryllad som de civila. I Heytesbury, c:a sju km från Warminster, där trupper från 1:a Walesiska regementet var förlagda, kallades vaktstyrkan ut, men de kunde heller inte se eller finna något, som kunde ge en förklaring till det inträffade. En officer har beskrivit ljudet som 'hundratals tegelstenar, som faller mot ett plåttak'.

Hemsk upplevelse.

Tidigt på juldagsmorgonen började militärvakten sitt sökande. Vid samma tid var 36-åriga Grace East på väg till kyrkan. Plötsligt hörde hon ett underligt susande ljud, som kom från himlen över henne. Sedan kom de våldsamma vibrationerna. De beskrivs av henne som ett intensivt dunkande, som hamrade mot hennes kropp. Hon beskriver trycket som på gränsen till det outhärdliga. Grace East har fortfarande mardrömmar om sin upplevelse, vilken hon betecknar som det mest fasansfulla hon upplevt i sitt liv. Den oförklarliga ljudattacken pågick i sex timmar, och i likhet med de hundratals andra människor, som upplevde fenomenet, kan hon inte ge någon vettig förklaring till händelsen. När ljudattacken äntligen var över, trodde och hoppades folk, att det hela skulle vara en engångsföreteelse. Men så skulle inte bli fallet.

Varenda duva dog.

En mulen februaridag 1965 utsattes området ånyo för de mystiska ljudvågorna. Det gällt vibrerande surrandet kom enligt vittnena även denna gång från luftrummet över området. En flock duvor, som flög fram över en skogsdunge i Warminsters närhet, vinglade till i luften, som om de träffats av något, och föll sedan till marken. Varenda duva var död!

Juldagsnatten 1964 utsattes de 5 000 invånarna i lilla Warminster i England för ett säregnet och skrämmande ljud från skyn. Än idag har ingen förklaring kunnat ges om vad det var som för snart 17 år sedan hände i luftrummet ovanför den lilla sydengelska staden.

Ljudattackerna fortsatte med olika mellanrum och intensitet fram till juni månad 1965. Djuren tycktes lida mest. Hundar och katter blev sjuka, och buffälgar föll döda ner i sina burar. Men även människor utsattes för lidanden. 'Ljudet från skyn', som Warminster-borna kallar fenomenet, drabbade bl a lantbruksarbetaren James Longer, då han gick på en landsväg i det aktuella området. Först tog han ingen större notis om ett svagt summande ljud. Plötsligt ökade det i styrka och blev gällt skärande. -Det var, som om alla onda makter sluppit lösa, förklarade Longer efter händelsen. En våldsam pressande känsla fick honom att gå ned på knä. -Det kändes, som om kroppen mörbultats av den häftiga tryckvågen. Den hemska känslan slutade lika plötsligt, som den började. En doktor, som efterskickades, behandlade Longer för chock.

En officiell undersökning har företagits, men någon vetenskaplig teori, som kunnat förklara det hela, har inte getts.

Hundratals människor såg UFO.

Det skulle senare visa sig, att det inte bara var detta hemska ljud, som de prövade Warminsterborna skulle utsättas för! De 5000 invånarna i den lilla staden skulle om möjligt bli ännu mer omskakade. Många menade sig ha sett 'saker' i luften. Vid ett möte, sammankallat av den då 33-årige stadsfullmäktigeledamoten Emlyn Rees, visade det sig, att av de 315 närvarande personerna hade 116 sett märkliga luftfenomen över Warminster. Fenomenen beskrevs som underliga mångfärgade rymdskepp, som ilade över himlen med rasande fart. De höjde och sänkte sig. Samtliga vittnen var ense om att de flesta av fenomenen liknade leksakssnurror, och att flertalet var c:a åtta meter i genomskärning. Men alla var inte lika stora. Det fanns både större och mindre

modeller. Några få var cigarrformade. Vittnenas uppfattning var, att det var besökare från en annan värld.

Arthur Shuttlewood säger: -Jag skrev en rapport till försvarsministern. De underliga luftfarkosterna började uppträda över Warminster i augusti 1965. De siktades vid massor av olika tillfällen av hundratals människor här i staden. Föremålen syntes såväl på dagen som på natten. De observerades både av enskilda människor och av människor i grupper. Jag såg själv föremålen vid ett flertal tillfällen. De hade ingen liknelse med något, som jag tidigare sett. Folk i staden kallade allmänt fenomenen för 'sakerna'.

Form som en leksakssnurra.

Den 27 augusti siktades det första föremålet av 52-åriga kommunalarbetaren Charles Hudd, som har berättat: -Den 27 augusti lämnade jag min bostad vid 04.30-tiden. Jag skulle gå till mitt arbete. Då kom ett föremål susande ned från himlen på omkring 500 meters avstånd från mig. Det stannade upp en stund, höjde sig och blev stående orörligt i luften i ett par minuter. Det var ganska ljust ute, så jag kunde tydligt se föremålet. Det var silverfärgat och runt, det såg nästan ut som en leksakssnurra. Från föremålet hördes ett surrande, vinande ljud. I föremålets övre del syntes något, som jag uppfattade som runda ventiler. Dess diameter uppskattar jag till c:a åtta meter. Efter en stund för det iväg igen.

Två andra personer, Charles Harbour och Arthur Smith, rapporterade också, att de iakttagit föremålet.

Daily Mirror publicerade UFO-bild.

Den 29 augusti tog 22-åriga Gordon Faulkner, i vittnes närvaro, en bild på ett av de underliga föremålen. Klockan var 08.00 på morgonen, när han strax utanför sin bostad med en Helenakamera hann ta fem bilder på ett av UFO-na. Filmen framkallades i en fotoaffär i Warminster. Tidningen Daily Mirror i London begärde att få undersöka negativet. Det fick de gärna. Efter en minutiös expertundersökning förklarade man, att bilderna var äkta. Den 10 september publicerade Daily Mirror den bästa av bilderna! Sedan dess har under årens lopp hundratals Warminsterbor sett fenomenen.

Polischefen: -Vad kan vi göra?

41-åriga Rachel Atwell väcktes en natt av ett starkt surrande ljud. När hon tittade ut genom fönstret, fick hon se ett UFO på c:a 200 meters avstånd och omkring 150 meter över marken. Hon beskriver sin upplevelse: -Objektet var sju - åtta meter i diameter. Det var vitt på mitten och mera grått i käg-lans över- och underdel. Det liknade en leksakssnurra. Det hängde stilla i luften, men efter ett par minu-

ter för det i väg med en oerhörd fart.

Bob Strong, i yngre år pilot i Royal Airforce, som har gjort flera observationer av föremålen, säger: -Det är absolut inte fråga om några synvillor! Föremålens fart och beteende utesluter också möjlighe-terna av att de är luftföremål av något känt jordiskt ursprung.

Brandchefen i Warminster, 51-åriga George Butcher, bekräftar, att han fått många samtal från olika personer, som sett de underliga föremålen. -Fem gånger har mitt brandmanskap gett sig ut till de aktuella platserna, där UFO har uppträtt, men varje gång har föremålen hunnit ge sig iväg, innan vi hunnit till den uppgivna platsen.

Den lokala polischefen bekräftar också, att ett flertal anmälningar gjorts från människor, som sett fenomenen, -Men vad kan vi göra?

26-åriga polismannen George Russel säger: -Av de beskrivningar att döma, som gjorts på föremålen av normala och välbalanserade människor, verkar inte föremålen att höra hemma i vår värld.

Brigadgeneral Anthony Arengo-Jones har gjort följande uttalande: -Föremålen kommer inte från oss militärer. Militärer av olika grader, inte minst från flygets folk, har kommit med många rapporter om egendomliga iakttagelser.

Liknande föremål i Norge.

Man frågar sig naturligtvis, om det finns andra väldokumenterade UFO-fall, där beskrivningarna av objekten kan jämföras med Warminsterinvånarnas s k leksakssnurror? Den 5 november 1977 inträffade en märklig luftcirkus i Hönefoss och kringliggande bygder i över en timme. Föremålen inrapporterades av mer än tio vittnen. Ett av vittnena, som själv har suttit åtskilliga timmar bakom flygspakarna, är advokaten Willy Ruud. Han var vid observationstillfället tillsammans med ingenjören Steinar Dalbu, båda från Skaug vid Hönefoss. De observerade föremålen i mer än 30 minuter. Vid ett tillfälle var ett av föremålen nere i trädtoppshöjd. De båda vittnena hade en stark Wild-kikare, som de studerade föremålen genom.

Här följer Ruuds beskrivning: -Jag fokuserade föremålen i kikaren, och det ena föremålet vill jag beskriva på följande sätt: På undersidan såg det ut som en glasstrut, med något plattare kägelspets. Ett mittparti över käglan var cirkelrunt och gick ut över käg-lans överdel. Ovanför cirkeln stack det upp ett runt parti.

Skissar man upp Ruuds beskrivning får den en slående likhet med Warminster-snurrorna!

Ufonauter på nattbesök i restaurang

Bad om vatten!

Arrendatorn vid Butzlacher Forsthaus (ett 'matkafé') i Hessens Hetteran, Robert Linkmann, 36, hade natten till den 23 mars 1980 en sällsam upplevelse.

Den natten städade han kaféets gästrum, och klockan närmade sig halv fyra. De övriga familjemedlemmarna, fru och två döttrar, hade gått till sängs. Plötsligt började två hundar ute på gården att skälla och sedan hörde han, att någon knackade på ett fönster vid sidan om ytterdörren. I tron att det var en sen gäst gick Linkmann och öppnade. Han blev något förvånad, när två män på perfekt tyska bad om ett glas vatten. Men, det var inte deras bön om vatten, som förvånade honom mest, utan istället deras klädsel och deras utseende i övrigt. De bar silverglänsande dräkter utan huvudbonad. Deras hår var ljust och huden svagt brunaktig. Påfallande var, att deras ansiktsdrag var lika som enäggstvillingars.

Linkmann gick med männen in i gästrummet och hämtade en flaska mineralvatten. Någon sittplats kunde han inte erbjuda de nattliga besökarna, ty stolarna var redan uppställda på borden.

Under tiden de båda stod vid bardisken och drack var sitt glas vatten, underhöll de sig med ett språk, som Linkmann inte förstod. 'Engelska var det i varje fall inte, ty det kan jag', menade han. När de druckit ur sina glas, tackade de och sade sedan, att de snart skulle återkomma. På frågan om de båda besökarna också hade betalat för drycken, svarade Linkmann, att det hade han överhuvud taget inte tänkt på. Vem vet, vilken valuta de nattliga gästerna i så fall hade presenterat?

När männen lämnade Forsthaus, följde Linkmann

efter dem. De gick över gårdsplanen i riktning mot en exercisplats. Där såg Linkmann något, som gjorde honom än mer förvånad. På en äng intill exercisplatsen stod ett föremål, som med starka strålar helt bländade honom. Någon närmare beskrivning på föremålet kunde han inte ge, bara att det var slätt och runt och hade stor diameter. Han sprang snabbt tillbaka till huset och alarmerade per telefon polisstationen i Butzlach (Detta skedde, enligt polisens rapport, exakt klockan 3.25) Linkmann rusade återigen ut på gården och såg hur farkosten med ett svagt surrande höjde sig rakt upp och försvann.

Klockan 3.35 anlände två polismän till Forsthaus. Linkmann, som gjorde ett nyktert men något förvirrat intryck, förklarade för dem, att ett UFO med besättning hade försvunnit för ungefär tre minuter sedan. Polismännen undersökte landningsplatsen, men de fann inga spår och inte heller något förbränt gräs.

Robert Linkmann kan inte begripa vad han sett. Men han vet, att det inte finns någon som kan ta ifrån honom det han upplevt. Han har stöd för sin upplevelse av de invånare, vilka en dag i början av februari tidigt på morgonen på väg till sitt arbete observerade ett UFO. Han är helt övertygad om att två män i silverglänsande kostymer natten till söndagen bad om ett glas vatten och sedan försvann i en ovanlig farkost.

Källa: Duist/UFO-Nachrichten nr 263 - 1980.
Wiesbaden 13.

Översättning: Göte Johansson

Hyr Din STILLBILDSFILM!

UFO-Information har sammanställt två stillbildsserier som belyser olika aspekter på UFO-problematiken. Båda filmerna är lämpade för såväl föredrag som undervisning. Bildserierna kan med fördel användas också vid UFO-sammankomster.

Idag kan UFO-Information erbjuda uthyrning av dels en nybörjarserie (30 bilder) och dels en serie omfattande 16 bilder där ett typgall av UFO-karaktär redovisas.

Hyreskostnaden för nybörjarserien är 35 kronor och för 16-bildserien 30 kronor. Returporto betalas av kunden.

Båda serierna bör beställas skriftligen till adress UFO-Information håller för också på att färdigställa en fortsättningsserie som kommer att finnas tillgänglig för uthyrning i sommar.

Jönvik i Dalarna

flitigt besökt av UFO-farkoster

Under oktober månad 1980 gjordes rader av observationer över byn Jönvik strax utanför Hedemora. Dessa observationer utgör kulmen på de iakttagelser som gjorts över trakten under året.

Följande redogörelse för händelser och observationer är sammanställd av vår Dala-avdelning.

Klas Stålvinge, 67, som är född i Jönvik hade torsdagen den 23 oktober varit i sin hembygd och hälsat på sin vän **Harald Guselius**, 72, och var på väg hem när han plötsligt hör ett märkligt vinande ljud, som tycks komma från ladugården framför honom. Konstigt att bonden håller på så här dags, tänkte han och klev av cykeln.

Han lyssnar intensivt för att höra varifrån ljudet kommer, och när han står vid uthusets gavel, hör han att det kommer uppfifrån - rakt över hans huvud.

Och här låter vi **Stålvinge** själv berätta om vad som sedan hände: -Jo, när jag tittar upp, får jag se ett stort, runt, lysande föremål, som ser ut som ett eldklot som lyser med ett intensivt vitt sken. Det går bra nog högt. Hur högt är svårt att säga, men det glider vinande en bit för att strax därpå slå av ljudet. Och så åker det en bit till som på tomgång, och så tvärstannar det. Det hade väl glidit ett hundratal meter från jag först fick syn på det, tills det stannade. Det var fint väder. Ingen vind, lite kyligt med stjärnklar himmel. Det var fullmåne, och jag kunde jämföra månen med föremålet eftersom jag såg båda samtidigt, och föremålet var större än månen, som lyste som en dålig ficklampa i jämförelse. Det var svårt att se några konturer för ljuset var så intensivt, att det verkade koka i kanterna.

Rätt vad det var, började ett sällsamt ljusspel. Föremålet formligen sköt ljusknippen ut i rymden, och det såg ut som om ljusspjuten var miltals långa. Varje ljusspjut var uppdelat i blå och vita fält, som inbördes växlade om varannat.

Det var som en ljusorgel, där färgerna skiftade oupphörligt i blått och vitt. Till sist var det en sprakande kaskad av ljusknippen som sköt ut från hela föremålets övre del, medan det sakta steg.

Under tiden det steg, avtog ljuset på undersidan och blev gulaktigt, och till slut hade det stigit så högt, att jag inte kunde följa det längre. Så långt **Klas Stålvinge**, som hade kommit från sin gode vän **Harald Guselius**, som några dagar senare observerade ett runt, skarpt lysande föremål från sitt stugfönster.

Den 31 oktober klockan 22.10 slår han av sin TV och tar sig en sista titt genom stugfönstret innan han går till sängs. Någonstans över Remsbo berg, som ligger drygt en mil från Jönvik, upptäcker han föremålet, som sakta rör sig mot byn. Det lyser så kraftigt, att han utan svårighet kan följa det från sitt upplysta rum. Hans ben är lite svaga, och därför går han inte ut för att kunna följa det utomhus. Han har trots detta klar fin sikt, och vädret är klart med milt månne.

När föremålet har kommit halvvägs dyker det upp ett flygplan, som han inte kan se, men han är väl förtrogen med dess positionsljus. Det är dagliga och nattliga överflygningar, och han vet att det är ett flygplan han ser, som är på väg mot föremålet. Då slocknar ljuset, och planet gör en sväng för att återgå till sin avbrutna rutt.

Då tänder föremålet ljuset på nytt. Flygplanet gör en ny sväng mot det och som förra gången släcks ljuset. Flygplanet gör åter en gir och återgår till sin kurs. Ljuset tänds igen. På nytt tycks besättningen på flygplanet ha upptäckt föremålet, och gör en ny gir för att komma inpå det. Återigen slocknar ljuset från föremålet. Besättningen tycks ha tröttnat på leken och man återgår till sin ordinarie kurs. Observationen varade c:a tio minuter.

Hanna Wahlström, som tillika med **Stålvinge** och **Guselius** är uppväxt i Jönvik, och som bor i sitt föräldrahem på somrarna, har under oktober observerat rader av ljusfenomen från sin stuga, som ligger knappa 100 m från Jönhemarks gård. Som den kvinna hon är, och till åren kommen, har hon svårt för att minnas dag och tid för sina observationer.

-Dom är så många, att jag har svårt att hålla reda på dem, säger hon. Men när jag berättade för **Klas**, att jag i början av oktober såg något underligt ljusfenomen över Jönhemarks, skrattade han och ryckte på axlarna. En vecka senare såg jag det igen och då ringde jag till honom. Han skrattade och sa, att jag såg i syne. Jag blev sur för att han inte trodde mig, och sa åt honom, att han kunde gå ut och titta själv.

Några dagar senare berättade han, att han hade varit hos **Harald**, och på vägen hem sett något konstigt över Jönhemarks. Men inte brytt sig om det för han trodde att det var en satellit. Då sa jag åt honom, att han skulle titta igen när han kom. För då hade jag sett det två gånger samma vecka. En vecka senare såg han det själv, och då hade jag sett det för tredje gången. Alla gånger jag såg det i oktober, kom det från öster och stannade över Jönhemarks för att sedan gå rakt upp.

ibland kunde det fortsätta mot Remsbo berg och sedan återvända för att fara rakt upp och försvinna. Sista gången jag såg det, hängde det som vanligt över Jönhemarks, och det var åttonde gången. Men då var det märkligare än tidigare. För det hade alltid varit ett runt, stort, mycket kraftigt lysande föremål. Nu sänkte det sig över gården, blev mindre och följde gårdens elledningar, som binder dess ledningar med stolparna efter vägen. Det for fram och åter som om det inte visste vilken ledning det skulle följa. Rätt som det var, drog det ihop sig och samlade sig över gården för att till sist försvinna rakt upp i himlen. Så långt **Hanna Wahlström**. Det kan sägas, att **Hanna** har observerat ett och samma föremål två gånger i veckan under oktober.

Niels Nielsen.

UFO-våg över Oppland i Norge:

Mängder av vittnen såg UFO

-Vi vaknade av att sovrummet blev upplyst, som om någon hade tänt det elektriska ljuset, fast ljuset var ännu starkare. Vi blev uppskakade över det starka skenet, enär vi trodde, att det var någon, som riktade en strålkastare mot vårt fönster. Då vi tittade ut genom fönstret, såg vi ett stort klotformat föremål, som lyste med ett starkt, vitt sken. Klotet försvann i nordostlig riktning. Strax efteråt kom det tre mindre lysande föremål, vilkas skenbara storlek var som en stjärnas. De verkade flyga i något slags formation. Vi såg också ett stålgrått, litet moln i storleksordningen 2 x 1 meter, för övrigt det enda moln, som fanns på himlen. Från det klotformade föremålet, som förflyttade sig på låg höjd, hördes ett ljud, som påminde om det ljud, som frambringas av bin utanför en bikupa.

Uppgifterna är lämnade av det medelålders äkta paret Johanne och Harald Warpestuen, bosatta mellan Søndre Land och Trevatn i Norge. Platsen, där händelsen ägde rum, ligger i trakten av Randsfjorden, i det område, där en mängd människor i december månad 1980 blev vittnen till skrämmande UFO-händelser. Henry Nielsen, en man i 40-års åldern, boende mellan Randsfjorden och Riksvei 35 söder om Hov, har berättat för ortstidningen Oppland Arbeiderblad:

-Tisdagsmorgonen den 18 december vid 08.30-tiden var jag ute och grusade uppfartsvägen till vår bostad. Plötsligt befann jag mig inne i en skarp orangefärgad cirkel. Den lysande cirkeln var cirka 70 meter i diameter. Ljuskällan kom ovanifrån i nordostlig riktning. Det blev varmt som en vårdag omkring mig, och jag kände värmen genom kläderna. Jag fick en underlig känsla av glädje. Plötsligt försvann ljuset, och det blev åter disigt och grått. Det hördes inga ljudeffekter i samband med händelsen.

Lysande cirkel svävade runt skolbarn.

-Vi blev bländade av en cirkel, som kretsade runt oss tre gånger. Luften blev tryckande varm, och vi kände värmen genom kläderna, berättar tre skolelever. Ungdomarna Hege Johansen 9 år, Linda Ellingsen 11 år, Gjermund Ellingsen 14 år, som den 18 december 1980 vid 08.30-tiden var på väg till Fryal skola, söder om Hov, befann sig på ett öppet gärd, när händelsen inträffade. De uppskattar cirkelns diameter till omkring sex meter och dess höjd över marken till endast ett par meter, när den kretsade runt dem, innan den plötsligt försvann. Cirkeln var starkt rödfärgad och utstrålade ett så kraftigt ljus, att de såg fläckar framför ögonen efteråt. -Ungefär som det blir, när man tittar rakt mot solen. På grund av den starka utstrålningen var det omöjligt att kunna se några detaljer på cirkeln. Hela händelsen utspelade sig under några sekunder, och när cirkeln försvann, sprang barnen, som blev rädda, från plat-

sen. Varifrån den lysande cirkeln kom, och vart den försvann, vet de inte. När de kom till skolan, visade det sig, att ett flertal andra elever hade sett något liknande fenomen på olika avstånd.

Många UFO-vittnen rapporterade.

Det var inte bara i trakten av Hov, som det rapporterades om UFO den 18 december. Mellan kl 08 - 08.30-tiden observerades ett lysande föremål över Vardalsåsen av bilskoleläraren Per Otto Strandlien från Fluberg. Strandlien kom åkande i bil på väg mot Gjøvik, då plötsligt ett orangefärgat föremål dök upp över Mustadhaugen. Föremålet försvann sedan i nordostlig riktning. Från Breiskallen, cirka en mil syd-sydost om Gjøvik, inrapporterades två mycket starka röda ljus på himlen. Från sportstugor vid Langevannet rapporterades om ett föremål i luften, vars ljussken var så starkt, att det lyste upp området. Föremålet var jättestort och från början stjärnformat, plötsligt ändrade det sig och blev ovalt. Det rörde sig såväl horisontalt som vertikalt.

Något rörde sig inne i föremålet.

Från trakten av Gjøvik rapporterade Leif Aashaug som är i 50-års åldern: -Jag var inne i mitt drivhus på Östbyhögda, då jag fick se ett starkt ljus genom den ena plastväggen. Jag gick ut och fick se ett föremål, som lyste starkt vitt på himlen. Det kom norrifrån och färdades långsamt på låg höjd. Jag kunde studera föremålet i över två minuter. Det var ett fast föremål och hade ingen likhet med kulblix, meteor eller liknande. Det liknade närmast förarkabinen på en helikopter, om man tänkter sig denna kabin försedd med fönster. Allt var upplyst. Bakom de fönsterlika anordningarna skymtade konturerna av något, som rörde sig. Föremålets bakre del var något mörkare, och ur en krökt anordning kom något, som liknade röd värme. Detta kom stötvis och var inte någon rök. Föremålet verkade ha tre ben. Det hördes inget ljud. Jag förnam en svag värme, då föremålet passerade. UFOt kom från nordost och hade ingen hög höjd, då det försvann mot Hadeland - Hurdal.

Karl

Källa: Opplands Arbeiderblad samt telefonintervjuer.

Vad vill UFO? Teorierna är många!

De flesta människor ser UFO debatten som en strid mellan sant troende och skeptiker. De sant troende, enligt den här hypotesen, är bestämda - till och med religiöst inställda till tanken att UFOs är utomjordiska rymdskepp: skeptikerna håller bestämt på att det rör sig om skämt, hallucinationer och missuppfattningar av vanliga luftfenomen. Det vore kanske bättre att framställa debatten som två sidor av samma troende, rymdskeppsfantasterna på ena sidan, och på den andra, de som ej vill kännas vid vad de lärt sig i grundskolan och på gymnasiet. De sanna skeptikerna är de som inte är bestämt inställda till en enda teori, vilka är villiga att betänka båda dessa positioner och inte minst - publicera teorierna också.

Två nya böcker, skrivna ur två helt skilda perspektiv verkar visa den skeptiska sidan.

Den första, *Space-Time Transcients and Unusual Events* (Nelson-Hall, Chicago, Illinois) är skriven av två psykologer, Michael A Persinger och Gyslaine F Lafrenière. Den andra boken är *Messengers of Deception* (And/Or Press, Berkeley, California) av Dr Jaques Vallée, astronom, kybernetiker och ufolog. Persinger och Lafrenière har inte bara studerat 1242 UFO-rapporter, utan också 4818 andra abnormiteter. Man kan få en föreställning om denna märkvärdiga samling genom att studera sex av 6060 rapporter.

1885, Casterton, England: en kvartssten, som vägde 5448 gram, föll från himlen under ett åskväder.

1962, Huntington, West Virginia: en telefonreparatör fick höra en bit av ett telefonsamtal som gjordes föregående julen.

1957, Bedford, Indiana: efter en UFO observation täcktes vittnets huvud av brännsår.

1911, Rapid City, South Dakota: temperaturen sjönk 47 grader på 15 minuter.

1921, Budapest, Ungern: ett hus besattes av oförklarliga bränder och hoppande möbler.

1954, Madison, Wisconsin: en polis följde efter en förarlös bil.

Sådana händelser är inte så ovanliga som man kan tro: de rapporteras ofta av familjer och syns i statistiska sammanställningar.

Genom att använda en IBM 360-40-dator har Persinger och Lafrenière funnit flera märkliga händelser. Dessa underligheter visar en tendens att äga rum på samma ställe flera gånger. De upprepas efter decennier eller till och med århundraden. Platser med hög tornadoaktivitet är ovanligt mottagliga för främmande fenomen. Där UFO setts, har det också rapporterats om andra underliga händelser: Bigfoot (Storfoot) har strukit omkring, hus har hemsökts av poltergeist-fenomen, elektrisk utrustning har uppfört sig mystiskt. Människor har haft mardrömmar, eller lidit av minnesförlust, fått smärtsamma sår eller blivit paralyserade.

En partiell förklaring, anser författarna, ligger i en nyligen gjord upptäckt av att jordens geofysiska beteende undergår lokala förändringar vid perioder med hög protuberansaktivitet. Dessa växlingar, säger de, skapar elektromagnetiska oregelbundheter och energiskiftningar som kan leda till jordbävningar eller tornados.

I utkanten av energiflödet förekommer avsmalnande, elektromagnetiska underligheter: ljus på himlen och andra händelser. De som är närmare flödet upplever enstaka psykologiska sensationer - fruktansvärd lukt, förlamningar o s v jämte sådana fenomen som t ex ljus som hoppar och dansar omkring på himlen. De vid området över jordbävningshärden rapporterar allt som nämnts förut med samma ärlighet, även sina egna hallucinationer. Då sveper 'experterna' in över området och meddelar, att de fasta bevisen var skämt och resten, hallucinationer. Experterna anser att allmänheten är tokig, och allmänheten tycker att experterna är lögnare.

Dr Vallées 'Messengers of Deception' har ett mera utpräglat perspektiv. Vallée har en teori om att UFOs, vad de nu är, blivit skapade av utomjordiska intelligenser. UFOs, säger han, är inte hemliga vapen, som några har haft som hypotes. De är ett hemligt, övervakande väsende som har till uppgift att övervaka mänsklighetens tro och uppförande. Argumentet för denna hypotes är skarpsinnig. Den är också mycket svår att sammanfatta. Vallée demonstrerar med färsk exempel att ett underrättelseväsen skapat säregna illusioner. (Den delen av boken är riktigt rolig för den som är intresserad eller road av spionhistorier, även om man kanske inte är intresserad av UFOs).

Han pekar på några konsekvenser av UFO-mystiken, vilka har tagit form under de tre senaste decennierna. Enligt denna mystik, skulle vissa utvalda individer blivit utsedda av våra rymdbröder att ta med sig deras visdom till oss efterblivna jordevarelser. Auktoritär inställning, mystik, ett slags 'Följa-Johnsyndrom' förakt för vetenskap och förnuft samt messiansk hänförelse finner man bland UFO utövarna.

Här blir Vallée kusligt specifik. Han nämner namn, visar på länkar mellan underrättelseinrättningar, ockulta grupper, UFO-kulturer, och påstådda opartiska UFO-grupper. Hela UFO-fenomenet kunde lika väl ha varit planlagt som en ny skenreligiös troslära, som kan bli utnyttjad till att manipulera befolkningen, precis som kyrkor och kulturer har blivit utnyttjade av bakåtsträvande krafter i det förflutna.

Det är uppfriskande att Persinger, Lafrenière och Vallée medger att några av deras teorier inte förklarar de gåtor de behandlat. Kombinerar man dessa teorier kan man se både att ett kretsande, naturligt fenomen skapar områden av egendomliga företeelser och att en ny mytbildning uppstått därur.

UFO-Information söker medarbetare

för översättning av engelska, tyska, franska och spanska texter.

För vidare information ta kontakt med Carl-Axel Jonzon.
Tel. 0142/440 30.

ufo-nyt

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

Det store skandinaviske ufo-tidsskrift, der behandler det helt specielle emne sagligt og seriøst. - Udkommer hver anden måned.

FRA 1981 i flot udstyr med farvetryk, 48 sider, A4-format, masser af billeder og interessante artikler om ufologi, astronomi, rumfart m.m. — Benyt nedenstående kupon og få et **gratis prøvenummer** helt uden forbindelse.

☐ Ja, jeg ønsker gratis prøvenummer på UFO-NYT

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ By: _____

Ønskes der abonnement med det samme:

afkryds ☐ årgang 1980 kr. 75,00

her ☐ årgang 1981 kr. 85,00

Kuponen sendes til: SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

UFO-vänner!

Vet ni att Förlaget Parthenon redan så tidigt som 1957 startade sin upplysningsverksamhet i akt och mening att klargöra sanningen om de sk 'Flygande tefaten'.

Vet ni att mer än 100000 observationer årligen rapporteras världen över. Dr J Allan Hynek, US Air force rådgivare i UFO-frågor under tjugo år, hävdar att enbart i USA observeras 50000 fall av 'Flygande tefat' varje år av lekmän, piloter, astronomer m m.

Vet ni att 'Flygande tefat' har iakttagits lika länge som det funnits människor på vår jord. I de gamla kulturländerna benämndes de solskepp, vimaanor, kappas eller pärlor i skyn etc.

De övergripande frågorna är:

Varför kommer dessa UFO till vår planet i så stort antal som det ändå rör sig om?

Varifrån kommer de?

Vad är deras avsikt med besöken?

Enligt samstämmiga rapporter så tycks det finnas olika typer av rymdvarelser vad storlek, utseende och beteende beträffar.

Parthenons litteratur kan ge var och en vägledning när det gäller förståelsen av dessa sk 'Flygande Tefat' och dess besättningar. Vi kan varmt rekommendera följande läsvärda böcker.

Fakta om flygande tefaten av Wilbert B Smith

Resa med flygande tefaten och

Budskapet från rymden av Daniel W Fry. Fry är också grundare av Internationella Understanding Center i Oregon USA.

Vänner i universum av ingenjör Rolf Telano

Ombord på rymdskepp av G Adamski där han beskriver månen sett från ett högre vibrationellt plan

Ufo och bibeln av astronomen Dr K Jessup m fl.

Dessutom finns stencilerade skrifter av unikt slag med intressanta och värdefulla upplysningar från olika världsdelar t ex

Fyrtio flygande tefat över Vatikanen av Diplomaten Dr Albert Perego

Brasiliansk kontakt med UFO av Professor J de Freitas Guie Maracs

Jag tror på de flygande tefaten av Lord Dowding,

överbefälhavare för det brittiska flygvapnet under andra världskriget

Kanadensisk kontakt med ett rymdskepp av Mathew Arnold

Rymdmänniskornas landningar i Frankrike m fl.

Om Parthenons litteratur redan finns i bokhyllan - då är vi tacksamma. Vi skulle också uppskatta om Ni ville hjälpa oss att sprida kännedom om oss på Parthenon till vänner och bekanta och framför allt till ungdomar med intresse för den 'nya tidsåldern' och för UFO-litteraturen.

Broschyrer över Parthenons litteratur kan rekvireras direkt från förlaget.

Parthenon
Fack 9016
250 09 HELSINGBORG